

Knud Hovstrand Nord

beat

NR. 17
PRIS KR. 2,25 incl. oms.
1965

**SENSATION:
DEFENDERS
TIL
USA**

P. J. PROBY

P. J. PROBY SIGER ALLE TAK FOR DENNE GANG

CHUCK BERRY

beat

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk
Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest.
I Redaktionen:

Torben Jørgensen og Frantz Secher

Redaktion: BEAT, Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVA 1144.

Annonceekspedition:
Frederiksberggade 5
Telefon (01) 11 93 89

ERIK
HAAEST

skriver:

DM 1966

Så skal vi til at tænke på „Danmarksmesterskabet 1965“. Denne landsomspændende konkurrence har hvert år påkaldt sig stor interesse såvel hos orkestre som hos publikum, og der er ingen tvivl om, at interessen i år vil være større end nogensinde. Kvalitetsbegrebet i poppens verden er blevet betydeligt mere væsentligt i løbet af det år, vi er midt i.

Tiderne skifter. Ligeså titlerne. I 1964 kårede man Les Amis fra Odense til „danmarksmestre i popmusik“. I 1965 kåredes The Flames fra Ringsted til „Danmarksmestre i beat-musik“ og The Donkeys fra København til „Danmarksmestre i pigtrådsmusik“.

Konkurrencen 1966 står om „Danmarksmesterskabet i popmusik“.

Konkurrencen arrangeres af de to popblade BEAT og HIT i skøn forening. Alle er enige om at undgå 1964's trossede situation, da man samme aften, den 31. januar, kårede en Danmarksmester i Tivolis koncertsal og en anden i KB Hallen.

Konkurrencen afvikles først som landsdelskonkurrence om de lokale titler, hvorefter vinderne af disse deltager i finalen i KB Hallen i København.

Konkurrencen afvikles i løbet af januar-februar 1966.

BEAT og HIT's argumenter for at påtage sig arrangementet er ønsket om at undgå mere eller mindre duelige arrangørers „halve arrangementer“. Vi har set alt for mange „små-mesterskaber“ såsom Sydsjællandsmesterskabet, Høbromesterskabet, for slet ikke at tale om et nyligt afholdt Danmarksmesterskab, som kun havde deltagelse af perifere Amager-orkestre samt et par københavnske, uden mulighed for deltagelse af orkestre fra andre landsdele. Den slags ønsker vi ikke at medvirke til. Alle skal have chancen for at vinde, hvad enten man er fra København, Frederikshavn eller Rønne.

Ellers er konkurrencer kun medvirkende til, at nedbryde respekten for popmusikken. Alt for mange udenforstående fryder sig, når poppen løber ad sidespor. Vi vil kun være med til at fremme kvalitetspop. Ellers får vi f.eks. aldrig TV og radio til at anerkende de musikformer, vi unge kan lide.

Nærmere oplysninger om Danmarksmesterskabet 1966 vil være at finde i BEAT i de følgende numre. Det samme gælder steder for afviklingen af landsdelskonkurrencerne. Foreløbig beder vi orkestre, som kan tænke sig at deltage, om at kridte pop-støvlerne og gå i jernhård træning.

CHUCK-CHOCK og PROPER PROBY

Billederne fra koncerten forleden i Gøteborg fortæller en masse om Chuck Berry (herover og nedest til højre) samt P.J. Probys (herunder) frække sceneoptræden.

De to idolars Skandinaviensturne startede som kæmpe-succes under mottoet „Århundredets koncert“. I aftes sang de i København.

Koncerten i KB Hallen i København i aftes med P. J. Prby og Chuck Berry var alle tiders popkoncert i København.....

Det tør vi roligt skrive, selv om redaktionen desværre må slutte, endnu førend de to idoler er nået frem til København.

For BEAT nåede at overvære premieren på de to herrers Skandinaviensturne forleden. Startsted: Gøteborg.

At se de to på scenen var en fantastisk oplevelse, selv om svenskerne vel nok overdri- ver en anelse, når de i forreklamen skrev om denne koncert, at det ville blive „ÅRHUNDREDETS KONCERT“. Men overdri- velse fremmer vel nok forståelsen.

De to idoler får ikke lov at føle sig alene på turen. Proby medbringer et ti-mands orke- ster plus en hale af managers og reklamefolk. Chuck Berry „nøjes“ med en fem-mands rock- gruppe plus en hale af managers o.s.v., som bestemt ikke er kortere end Probys.

Vi håber — ved redaktionens slutning — at koncerten i KB Hallen er forløbet uden bal- lade. I så fald bliver det svært at fortsætte med popkonserter i København. For en sik- kerheds skyld har arrangørerne dog forsikret for 100.000 kr.

For resten fortalte Proby os forleden, at han netop har købt endnu en hund foruden „Mr. President“ samt at han for få dage siden gik på indkøb i London og anskaffede sig for 4.000 kr.... slåbrokker.

HVEM ER DET?

Vi fortsætter den festlige gætte-konkurrence med de fine præmier. Vi håber, I husker at udfylde og samle alle kuponer, således at så mange som muligt af BEAT's læsere kan deltage i lodtrækningen om en filmrolle i en ny dansk popfilm, som er konkurrencens hovedgevinst.

Foruden 1. præmien er der andre fine præmier: 2. præmien er en moderne transistorpladespiller, 3. præmien er en smart og handy transistorradio, og desuden er der 17 præmier, hver bestående af en stor LP-plade med en dansk eller udenlandsk topgruppe.

Gæt hvem tegning nr. 3 forestiller. Udfyld kuponen og gem den godt til konkurrencen slutter. Der er i alt seks tegninger at gætte i serien.

KLIP TIL BLADETS KANT

KUPON NR. 3

til konkurrencen

HVEM ER DET?

Tegning nr. 3 forestiller:

Denne kupon udfyldes, klippes ud og gemmes til indsendelse, når alle seks kuponer er samlede.

Tegning nr. 3 forestiller en verdenskendt engelsk beatgruppe, som uafslægt topper hitlisterne verden over. Nogle af deres pladesuccesser ... nej, det bliver for let, hvis vi fortæller det. Lad os i stedet oplyse, at de netop har haft premiere på deres anden film. Den tredje indspilles om kort tid. Det bliver i øvrigt en western-farce.

DEFENDERS TIL USA

Danmarks ubestridt populæreste beatgruppe The Defenders har fået alle tidens topchance. De skal til USA.

Margaret Nielsen, dansk-amerikanerinde, fik tilsendt Defenders' „Cadillac” af en dansk ven og blev så begejstret for pladen, at hun gik til New Yorks største radiostation WINS og bad dem spille den, hvad de gik med til, skønt det drejede sig om en udenlandsk plade, der ikke var udsendt i USA.

Lytternes reaktioner var så gunstige, at Margaret Nielsen rettede henvendelse til Defenders' danske fanklub, hvori hun bl.a. fortalte derom samt oplyste, at hun som en af arrangørerne af Rolling Stones' turné i USA til november havde reelle muligheder for at kunne gennemføre, at også Defenders kom til USA.

Margaret Nielsen kontaktede det amerikanske musikerforbund, som stillede sig yderst velvilligt til trods for, at man intet fortillfælde havde.

skandinavisk gruppe havde før været i betragtning til en USA-turné.

Med dette engagement sætter Defenders den foreløbige krone på en række succes'er, der ikke tidligere er set herhjemme, og gruppen vil som den første repræsentere Skandinavien i USA.

Margaret Nielsen, dansk-amerikaner, en af arrangørerne af Rolling Stones USA-turne og forlovet med Bill Medley fra Righteous Brothers, har oprettet en Defenders fan-klub i USA. Hun fik af en ven sendt pladen „Mashed Potatoes/Cadillac”, fik den spillet over New Yorks største radiostation WINS, hvor den fik en god modtagelse. Hun er nu Defenders-fan, og nu spiller WINS alle Defenders plader.

PETER

BELLI

stiller
spørgsmål
til...

DANMARKS McCARTNEY/LENNON

Tommy Petersen, orkesterleder i Matadorerne, er med sine kompositioner godt på vej til at blive kendt over hele Europa.

Tommy Petersen fra Matadorerne er egentlig „Danmarks McCartney/Lennon“. Foruden masser af melodier til sin egen gruppe „Matadorerne“ har han i de senere måneder fået udgivet en kæmpeproduktion af melodier — også til andre. Hans melodier er godt på vej til europæisk berømmelse, takket være gramofonselskabet Metronome, som har sendt Matadorernes plader ud til en lang række lande, hvor de flere steder har været stærkt på vej til hitlisteplacering.

Peter: Siden jeg første gang så dig, Tommy, er du nået pænt op på hitlisten. Hvordan?

Tommy: Jeg tror, det skyldes, at siden du og jeg sidst sås, har Matadorerne og jeg været mere ude i landet, flere folk har hørt os, og det er jo publikum i flertal, der bestemmer det.

Peter: Tommy, folk kalder dig den store komponist, ja, de kalder dig endda Paul McCartney/John Lennon, hvordan kan det være?

Tommy: Måske fordi produktionen på så ganske kort tid har været ret stor, dermed er ikke ment, at melodierne er lavet for produktionens skyld, men min hobby er at komponere og forfatte, og jeg kan i samme forbindelse fortælle, at jeg hjemme på hylden har liggende 67 kompositioner, og jeg har i sinde at fortsætte med at komponere.

Peter: Hvordan begyndte egentlig alt det der med at komponere og lave melodier til jer selv, og ikke nok med det, men også til mange andre?

Tommy: Det er et svært spørgsmål, men jeg vil skyde på, at det begyndte for mit vedkommende med, at jeg kørte på cykel derhjemme. Der kørte jeg så og fløjtede en melodi, og pludselig fandt jeg ud af, at det var noget, jeg selv havde digtet. Jeg vendte cyklen hjemad, mens jeg stadigvæk fløjtede den samme melodi. Da jeg kom hjem, smed jeg cyklen fra mig og løb ind — jeg tror nok, min mor spurgte mig om noget, men det hørte jeg slet ikke. Jeg gik ind, satte mig foran klaveret, kiggede på tangenterne, mens jeg stadigvæk fløjtede den samme melodi. Da jeg endelig havde fundet den på tangenterne, kom min mor ind, helt rød i hovedet og sagde følgende: „Hold op med det fløjteri, det er ikke til at holde ud at høre på, desuden er det kun noget, gadedrenge gør.“ Jeg kiggede stolt op på hende og sagde: „Mor, jeg har lavet en melodi, nu skal du bare høre“. — Sådan begyndte det altså. Selvfølgelig fik jeg ikke flere skæld-ud, da hun havde hørt den, hun gik bare smilende tilbage til sit køkken.

Peter: Ja, det var jo gribende, men har du det altid sådan med at køre på cykel for at fløjte melodier frem?

Tommy: Nej, dog ikke — Jeg kan fortælle dig et andet tilfælde. Jeg var gået i seng og skulle til at sove, alt imens jeg lå på siden med lukkede øjne, lå jeg og nynnede for mig selv. Pludselig fandt jeg ud af, at endnu en melodi var på tapetet, og uden at tænke på,

at klokken var 1 og far og mor lå og sov, løb jeg ned ad trapperne, satte mig ved pianoet og tryllede endnu en melodi frem på tangenterne. Hvad min mor sagde den nat, vil jeg helst ikke udtale mig om.

Hvordan føler du dig som Matador ved at spille i Arena?

— Jeg føler, det er det nye sted, der passer til den nye stil, som vi Matadorerne prøver at føre igennem.

— Selv om I ikke hører til de mest støjende orkestre, mener du så, at pigtrådsmusik a la Victor Cornelius har en fremtid?

— Ja.

— Du er den eneste af de oprindelige Matadorer, er I blevet bedre af jeres næsten totale omgruppering?

— Vores spillestil er blevet mere populær, og medlemmerne lidt yngre, og dermed har vi fået flere tilhængere.

— Er din trommeslager blevet bedre, nu da han kan se trommerne (klipping)?

— Jeg mener absolut, at vores trommeslager Irving Waldorff har gennemgået en kolossal udvikling, siden han lod sig klippe.

— Hvad betyder jeres engagement i Hit House for jer, og hvad synes du om publikum?

— Matadorerne har hele tiden været populære i provinsen, og ganske vist var Matadorerne et kendt navn i København, dog ikke populære i større stil, derfor betød vort engagement i Hit House for os en betydelig fremgang. Dertil skal tilføjes, at vi kan lide at spille i Hit House, og desuden synes jeg, at Hit House's publikum er mægtigt godt.

— Synes du ikke, at I skulle have enten en større single-guitarist eller en mindre guitar?

— I det store og hele synes jeg, Ulrich er en god bastard.

— Hvorfor står du op og spiller?

— Fordi jeg mener, det virker for sløvt på

et publikum, når et orkestermedlem sidder på sin flade, når han (eller hun) optræder.

— Ganske vist er I Matadorer, men er I også tyrefægttere?

— Ganske vist er vi ikke tyrefægttere, men måske en lille smule tyre.

— Du har nylig udskiftet din singleguitarist, hvilket instrument er vanskeligst at skaffe en mand til?

— Det er nu nok singlen, fordi mange af vore arrangementer er baseret på, at orglet spiller andenstemme m/singlen.

— Har du et bedre samarbejde med de nye Matadorer end med de oprindelige?

— Ja, så absolut.

— Er I allesammen begyndt at barbære jer?

— Et par stykker af os et stort JA, dog skal det tilføjes, at de sidste to leder med lys og lygte efter et par dun.

— Hvorfor lytter du aldrig til radioens morgengymnastik?

— Når man kommer i seng kl. 2—3, ja mange gange henad 4—5 stk. om morgenen, har mange ikke meget lyst til at stå op så tidligt om morgenen for at dyrke den slags programmer.

— Hvad synes du om Birger Gylling som din boss?

— En helt igennem all-right forretningsmand, ja, jeg vil endda sige til fingerspidserne og samtidig en aller h..... god kammerat.

— Bruger du Lux, eller er du den af stjernerne, der slet ikke vasker sig?

— Jeg vasker mig ofte, men hvad sæben angår, yder jeg ikke reklame.

— Hvad sætter du helst på grammfonen derhjemme?

— Jeg er en ynder af Oscar Peterson, Duke Ellington, Errol Garner.

— Hvad er dit højeste ønske?

— Med tiden at komme til at lave anerkendt filmmusik.

beat's FILMROMAN

THE DAVE CLARK FIVE i „FANG MIG, OM DU KAN”

6 Duffe og Grey er af Zissell specielt sendt ud for at finde Dinah. De opdager hende og kan alarmere både politi og TV, så der kan blive en stor historie ud af hendes „redning”.

7 Men der bliver ingen bukser af det skind, for Dinah og Steve er ukendelige, da politiet ankommer. De deltager nemlig i et stort karneval, og hvem kan kende hvem ved en sådan fest?

8 Opholdet hos beatnikkerne bliver imidlertid kortere end de to unge ønsker. De bliver i bogstaveligste forstand „røget ud”, idet landsbyen er forladt af ganske specielle årsager. Militæret skal nemlig bruge den som øvelsesplads, og det er næsten med livet som indsats, Dinah og Steve kommer ud af landsbyen.

9 De finder imidlertid et nyt opholdssted hos Nan og Grey et velhavende ægtepar, som taler sig venligst af de to unge, der tilbringer en vidunderlig tid hos Nan og Grey. Her får de rigtig lov at leve frit og ugeneret, indtil ...

BEAT indleder i dette nummer en serie filmromaner i tekst og billeder. Vi starter med en popfilm, som er på vej til Danmark. Billederne til denne film er udlånt af Dansk-Svensk Film.

„Catch Me, If You Can”
„Fang mig, om du kan”:

The Dave Clark Five er i dag et af Englands populæreste pigtrådsorkestre, der fuldt ud kan konkurrence med The Beatles og The Rolling Stones. Det er derfor også naturligt, at man har lavet en film med dette orkestres fem medlemmer som hovedpersoner. I filmen har man kaldt Dave Clark for Steve, medens de øvrige orkestermedlemmer har fået lov at beholde deres egne navne. Den kvindelige hovedrolle som Dinah spilles af Barbara Ferris, som hermed får sin første helt store rolle.

Filmene er i alle instanser skabt af ungdom. Den ældste er instruktøren John Boorman – han er 31. Ungdommen kender vel ungdommens problemer bedre end den ældre generation.

3 Dinahs chef Zissell er ikke særlig glad for at miste sin stjerne, men som reklamemand udnytter han omgående situationen. Han sammenkalder pressen og fortæller, at Steve har bortført Dinah. Det er jo i hvert fald en mægtig god historie.

4

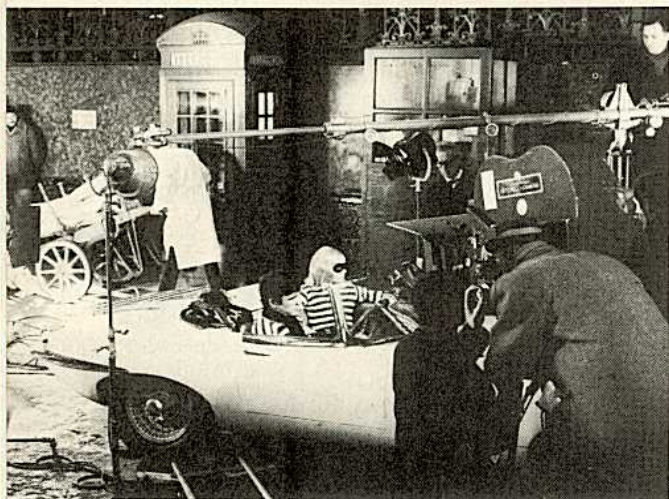
Dinahs ønske om at flytte til en ø skyldes, at hun er træt af reklamebranchen, og derfor ønsker at se noget nyt. På vej til øen, løber Steves bil imidlertid tør for benzin, og de tvinges derfor til at stoppe i en forladt landsby.

1 Steve, (Dave Clark), og hans fire venner Lenny, Mike, Rick og Dennis bor i et tidligere kapel i London, hvor de har dannet en muikgruppe Action Enterprises.

2

De medvirker i optagelserne til en reklamefilm for kødindustrien „Kød giver kræfter”. Her bliver den kvindelige hovedperson Dinah enig med Steve om, at de sammen vil flygte til en ø ved Devons kyst tre timers kørsel fra London.

5

Helt øde er landsbyen nu ikke, viser det sig. En flok beatniks har slået sig ned, og deres leveform tiltaler Dinah, sådansom et liv i fuldkommen frihed uden ansvar af nogen art vil tiltale enhver ung pige, der i flere år har levet i en hektisk atmosfære indenfor den hårdeste af alle brancher.

← 10

... politiet og deres venner opdager, hvor de er. Så går den vilde jagt efter Dinah og Steve til tonerne af filmens hovedmelodi: **FANG MIG OM DU KAN.**

11

Og de kan fanges, og det kan også give anledning til nye gode reklame-skrig for hr. Zissell. Dinah får nærmest ordre til at kysse Steve til ære for pressefotograferne. Til glæde for hr. Zissell bliver Dinah klar over, at hun i virkeligheden slet ikke egner sig for den tilværelse, hun så brændende ønskede. Hun går tilbage til reklamebranchen, og Steve og hans venner emigrerer til Canada.

NEJ, DET ER IKKE HAM

— det er en helt anden ...

Er det ikke? Jo, det er da ...! Eller er det ...? Nix. Det var ikke P.J. Proby, men det skal gerne indrømmes, at sangeren, som i Danmark havde sin debut på KB Hallens scene i forbindelse med Pretty Things-koncerten forleden, af udseende og optræden minder meget om P.J.

Han er bare endnu frækkere.

Og meget ældre i branchen.

Men i Danmark er han ny. Han vil tilmed slå sig ned her. Hvis han kan tjene tilstrækkeligt. Dette „tilstrækkeligt“ er ikke småtal. Han er vant til tophonorarer.

For han er ingen novice. Faktisk har Johnnie Lee været i show-biz, før The Beatles opfandt pigtråden. I USA og England betragter man ham med respekt.

Han er sangeren bag 118 single- og 20 LP-plader.

Han har haft to 1. pladser og en 2. plads på den amerikanske hitliste.

Han skrev Pretty Things' første hit, „Don't Bring Me Down“.

Han skrev de fleste af sangeren Eddie Cochran's hits.

Han startede som sanger i 1959, debuterede samme år i engelsk TV, blev derefter

hentet til USA. De sidste to år har han kun komponeret og skrevet melodier. Og det har han tjent godt ved.

Jamen, hvorfor så Danmark? Han siger:

— Jeg ville gerne begynde at synge igen. Alle mine bekendte anbefalede mig at bruge Danmark som udgangspunkt. Når man har ligget stille i så lang tid, skal stemmen trænes op igen.

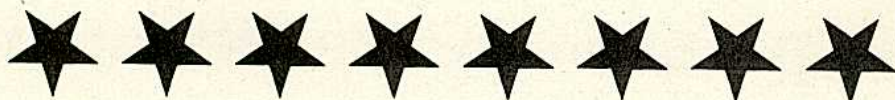
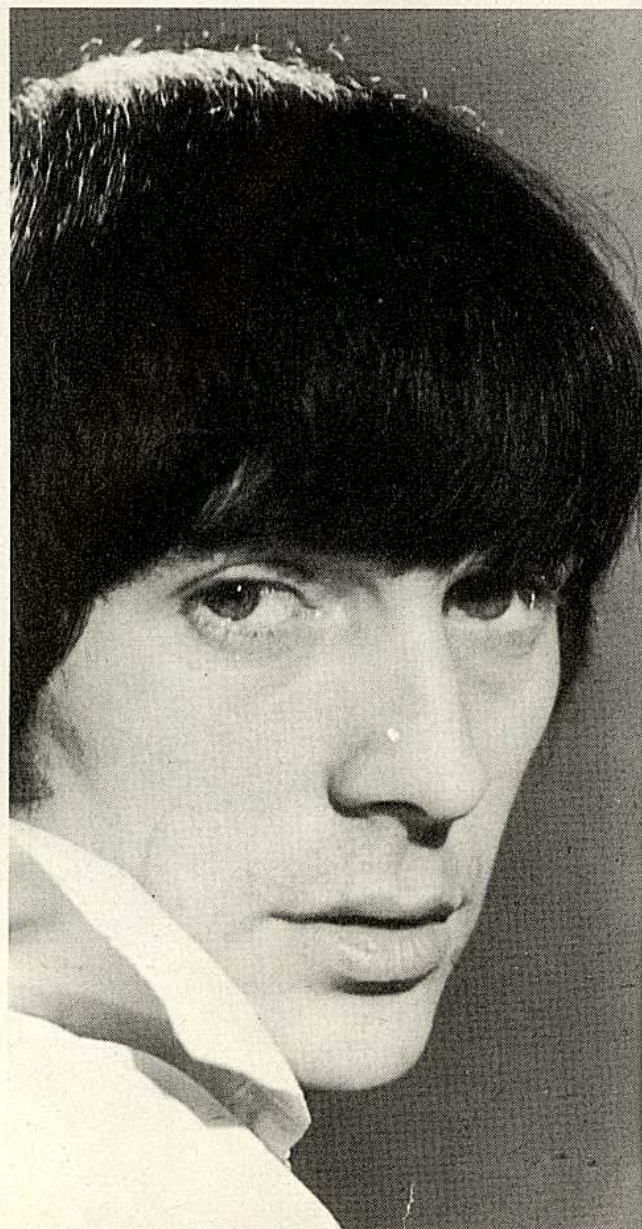
På en af hans plader, Frankies Angel, synger han med The Supremes i baggrunden. På en anden synger han sammen med Fats Domino.

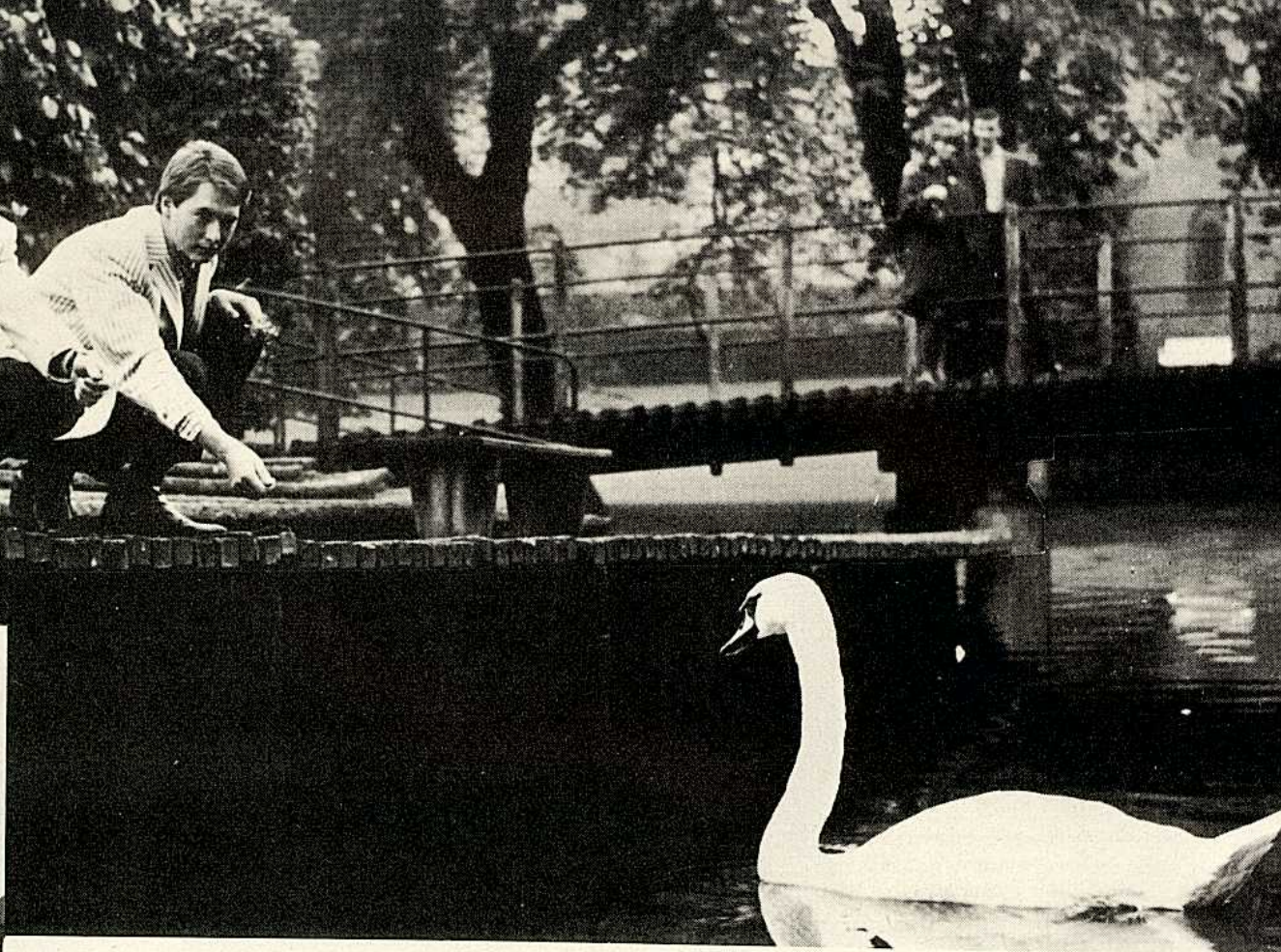
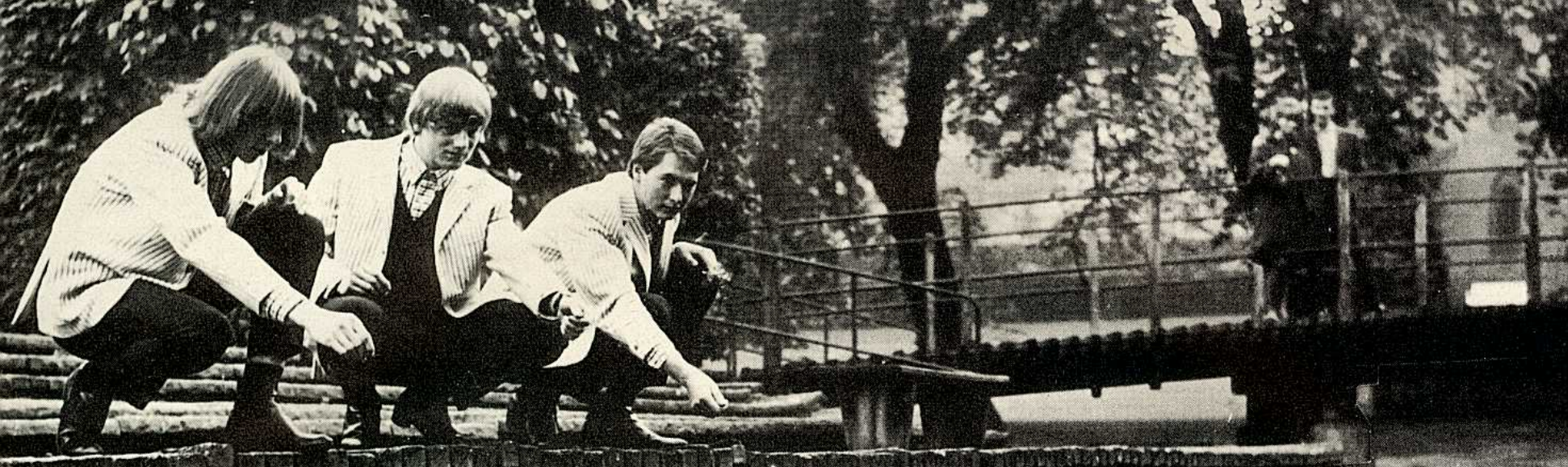
En overgang skrev han og komponerede til P.J. Proby.

— Men jeg optrådte jo ikke. Det gjorde Proby. Og han blev verdensberømt.

Johnnie Dee, der indtil videre må bo på hotel, håber at kunne slå sig ned herhjemme. Han har allerede skrevet to kontrakter. — Og snart indsynger han sin første plade i Danmark.

Som backing-gruppe har han fået det danske orkester Kenny and The Stringers, som samtidig skifter navn til „The Detroit Sounds“. Besætning: To guitarer, trommer, orgel og saxofon.

TRIO TIL TOPS

Gang på gang har BEAT efterlyst danske grupper med originalitet. Ved konkurrencen forleden om „Fynsk Pigtråds Grand Prix 1965” i Dalum ved Odense fandt vi hos vinderorkestret noget af det, vi har efterlyst: **LES MANN!**

Her er originalitetet, ideer, musikalitet, sceneteknik parret med bli' fynsk scenecharme. Vi faldt for Les Mann. Det samme gjorde publikum. Hvis der er retfærdighed til i ver-

den, får de tre begavede fyre (de er nemlig kun tre) en succes-vinter.

De tre odenseanere Arne Knudsen, 18 år, Ole Knudsen, 21, og Finn Kallhauge, 20 år, skulle have god baggrund for el-musik. De er alle tre elektrikere af fag, og strømmen kan de overføre til publikum, som de hurtigt får i stødet. (Undskyld vore flade vitser).

De tre havde længe talt om at starte et orkester. Oprindeligt tænkte de på en femmands-gruppe, men alle musikere, som de tre el-mænd forsøgte sig med, opgav næsten før de kom i gang. Alle kunne de lide Les Manns uortodokse Rhythm and Blues-stil, men de turde ikke selv binde an med den.

Så besluttede de tre at prøve alene. De omarrangerede en masse numre til trio. Arne Knudsen fandt en form for sin singleuitar, så han både kunne klare rytme og single. Sangeren Finn Kallhauge lærte sig at spille trommer og basguitaristen Ole Knudsen førte an med det showtekniske. Det kneb med jobs. Deres chance blev det fynske pigtrådsgrandprix, som de velfortjent vandt med stort flertal.

Les Manns force er netop originaliteten. De prøver bevidst at arbejde sig bort fra det, alle andre orkestre laver og finder deres egen stil. Numrene udføres originalt, og det er sjældent, densamme melodi kommer til at lyde ens to gange. De improviserer efterhånden lige så meget som musikerne i et godt jazz-orkester. Ikke fordi, de spiller jazz, men inspirationen har de nu ganske garanteret hentet hos jazzens bedste navne.

Der er ikke langt fra R. and B. til jazz. Slet ikke når Les Mann spiller den.

Hvad navnet „Les Mann” betyder?

Vist ikke noget i direkte betydning. Men for os betyder det et originalt og godt R. and B.-orkester fra Odense.

IDOLBAROMETERETS FUND

Forrige idolbarometer havde som nummer 3 en gruppe ved navn „Centaures”. Læserne husker sikkert, at BEAT lovede at fortælle mere om Korsør-orkestret, som 235 fans havde stemt ind på barometret til alles overraskelse. Her er de:

Navnet The Centaures er flere tusind år gammelt. En kentaure var i den græske gudemytologi et væsen, halvt menneske, halvt hest. Overkroppen af en mand, sat nydeligt på en hestekrop. Disse frygtelige væsener overfaldt og røvede fredelige damer og brugte disse til alt muligt andet end at lave mad og gøre rent.

I Korsør er det derimod kun de unge mænd, som frygter kentaurene. Årsag: Pigerne styrter efter dem for at blive indfanget. Jalousien er imidlertid ikke større blandt byens ungdom, end at man på de kanter kunne blive enige om — også drengene — at stemme The Centaures ind på BEAT's Idolbarometer. Den slags siger meget om gruppens popularitet.

Gruppen startedes for tre år siden. Den nuværende besætning har set således ud siden januar, hvor de i Fyns Forum blev nummer 2 ved udtagelsen til Hit's danmarksmesterskab i pigtråd 1965. Senere blev de uofficielt nr. 6 i KB Hallen i København ved finalen om samme titel.

Besætningen ser således ud: Palle Eklund (sanger), Pelle Pedersen, (rytme og single), Flemming Nielsen (bas), Flemming Jørgen-

sen (trommer) og Benny Rasmussen (orgel). Orkestret har sin største fankreds omkring Korsør og Skelskør, hvor de alle er fra, men også på Langeland har de ført sig kraftigt frem.

Men de fem menneskedyr håber stadig på at blive danmarkskendt.

Den verdensberømte skuespiller og sangerinde Barbara Streisand, holdt forleden en fødselsdagsfest for den engelske skuespiller Anthon Newley som fyldte 34. Samtidig med fødselsdagen blev også hans 20 års jubilæum i show-business fejret.

Ganske overraskende gav Cliff og Shadows 4 koncerter i den polske hovedstad Warszawa fornylig. Få dage efter gik turen til Beirut i Libanon.

Animals erstattede det vanlige orgel med et klaver på deres ny single „Its my life”, som de indspillede i Los Angeles under deres nylige turné i USA.

„Jeg ville ønske du ville lade være med at trykke på midten af tuben med kalkun”, siger „Kaptajn” Douglas Fairbanks til „Sergent” Bob Hope, medens de er ved at dele deres rum-ration af kalkun. Hope og Fairbanks medvirker her ved et specielt TV-lystspilshow.

Ligesom mange popstjerner, har også Dave Clark investeret nogle af sine penge i et hus. Huset som han kalder „The Drum” ligger i byen Southgate, få miles fra hans fødested Tottenham.

Rolling Stones' turné i Tyskland gav anledning til optøjer hvert eneste sted, de spillede. Værst var det ved en koncert i Berlin, hvor 23.000 teenager raserede alt ude som inde, skaden er opgjort til 2 millioner kroner, heraf 200.000 til et smadret ostzonetog.

Også Tyrkiet lukker nu op for beatgrupper, starter med en 8-dages turné med The Animals til november.

Præsident Johnson hilser her på filmskuespilleren Gregory Peck. Mr. Peck overværede kort forinden i det Hvide

Sidst i oktober afholder Radio Syd et af sine kvartårige poparrangementer. Fra Danmark medvirker bl.a. Ringo Ole og Vocins.

Johnny Halliday er endnu en gang blevet kåret som Frankrigs populæreste sanger. Hans kone, Sylvie Vartan, blev kåret som den bedste sangerinde. De fik henholdsvis 71.000 og 82.000 stemmer.

Hus underskrivelsen af en lov, som kunne skaffe op til 21 mill. \$ om året, til støtte af kunsten i USA.

Ian Cambell and His Folk Group har været på en seks dages turné i Danmark, hvor han har deltaget i en folkfestival. Ian Cambell sagde, at selv om han ikke har noget imod den mere revolutionære gren af folkemusikken, anser han ikke Bob Dylan's, Joan Baez' og Donovan's musik for rigtig folkemusik.

Efter en optræden i Næstved fik Defenders' trommeslager, Ken Gudman, stjålet sin lille tromme, som en lidt overvrig fan menes at have fattet interesse for.

Donovan har opsagt sin Managementkontrakt med Geoff Stevens og Peter Eden.

En ny og længe ventet single med Gerry and The Pacemakers, „Walk Hand in Hand with me” udsendes nu, efter at Gerry er vendt tilbage fra sin bryllupsrejse.

Tom Jones' backing group, The Squires, debuterer med solo-pladen „Pop the question”.

Samarbejdet mellem Wayne Fontana and The Mindbenders, som fik sig en international succes med „Game of Love”, standser 1. november.

Det er blevet lettere at tage den svenske popradio, Radio Syd, efter at stationen den 26. september flyttede bølglængde til FM 91.5.

Foreløbigt to ungdomsklubber i London har haft samtlige Defenders' plader spillet på deres musikbøxe, og de første rapporter fra London meddeler, at dels var klubmedlemmerne ikke klar over, det drejede sig om en dansk gruppe, dels mener man, at deres „Cadillac” måtte være en ny single med The Beatles.

Den engelske popgruppe „The Honeycombs” har reageret på sundhedsministeriets opfordring, om at få flere unge bloddonore. Samtidig medvirker gruppen på endel plater, som er udgivet af

Optagelserne med The Defenders og Peter Belli den 8. oktober gjaldt BBC's „Saturday Club” show, som menes at kunne bringe et gennembrud for de danske grupper i England.

Hans Mogensen, singleguitarist i Beefeaters, har måttet gå fra på grund af sine studier. Pladsen er overtaget af Tom Methling fra The Blackpools.

Ved Copenhagen Trade Fair i det ny Bella-Center medvirker bl.a. topgruppen Matorerne. Ved møbelstanden spilles Stonesmusik.

Rekordsalg for Peter Belli's „live” single optaget ved Kinks koncerten. Over 1200 eksemplarer solgtes de første 2 dage, den var fremme.

Også Bobby Darin hopper på protestvognen med sin næste single.

Den svenske sexbombe Anita Ekberg, havde vanskeligheder med at holde på et stort antal balloner medens hun kørte i karusell under en filmoptagelse i London. De blæste hele tiden ind i hovedet på hende, men efter et par eksperimenter bandt man ballonerne til karruselhesten så Anita derved kom fri.

Trommeslageren Clem Cattini, som var stifter og leder af The Tornados, hvis „Telstar” blev en mangemillionssælger, er nu leder af The Ivy League's backing group Division Two.

Bob Dylan er jo en flittig komponist, men hans „I Got You Babe”, som blev en kæmpehit med Sonny and Cher, må siges at være en karbonkopi af Donovan's „Catch The Wind”.

Peter Abrams, ex-idol, forsøger sig om kort tid igen, denne gang med folksang.

Mick Jagger-Keith Richard har komponeret en sang til ingen ringere end Cliff Richard.

ministeriet på grund af den kampagne som er i gang i England. Her trøster gruppens fire mandlige medlemmer, trommeslageren Honey Laugtree, medens hun afgiver blod.

3 herrer fra Bristol i England, alder 48, 47 og 33 år, har siden 1957 haft patent på navnet Rolling Stones og venter sig nu en del af et sagsanlæg mod den noget mere kendte popgruppe af samme navn.

Joe E. Carters Group har sat publikumsrekord i Helsingør med over 500 tilhørere.

The Honeycombs har dannet deres eget aktieselskab, Honeycombs Limited. Gruppen er netop hjemkommet fra en succesrig turné bl.a. til Japan, hvor de fik overrakt en guldplade.

Tony Curtis, hans kone Christina og deres baby har forladt England, da Tony Curtis skal til Nice for at begynde på sin nye film: „My Last Duchess“.

Johnnie Ray, for en halv snes år siden top-sanger, med hittet „Cry“, hævder i dag, at han skal være heldig for at få 300 kr. for en optræden.

Ryterne har atter forlovet Elvis Presley, denne gang med Donna Douglas fra det amerikanske TV-show The Beverly Hillbilly.

Sir Henry and His Butlers, dansk top-pop-gruppe, har skiftet pladeselskab, fra Sonet til HMV.

Rolling Stones vender tilbage til Danmark i marts næste år. Gruppen er nylig kommet fra en succesrig turné i Tyskland. Turneen i Skandinavien bliver på 10 dage.

„Thank your lucky Stars“, engelsk TV-show, skal nu gøres mere voksent. Man vil lægge vægt på klippede solister og grupper i pænt tøj. Blandt de nye medvirkende er bl.a. Ken Dodd, Petula Clark og The Fortunes.

„Sid ned, få ordnet håret og lær de nye danse“ er mottoet for en engelsk damefrisørsalon, hvor man ved hjælp af spejle får demonstreret det sidste skrig i danse af tre danserinder.

En finsk industrivirksomhed har givet sine unge medarbejdere ordre til at lade sig klippe eller få et hårnnet. Det lange hår forårsager for mange ulykker.

Les Reed, komponist til Tom Jones-succes'en „It's not unusual“, er ansvarlig også for at Johnny Car and The Cadillacs efter syv års forsøg endelig kom på hitlisten med Les Reeds komposition „Do you love that girl“.

Beatles indrømmer i et interview, at det faktisk ikke er så morsomt at spille, som da de startede. Men pengene hjælper meget, også på den kendsgerning, at de har mere end svært ved at få noget privatliv.

Tommy Sands, amerikansk sanger, er siden sit ægteskab med Frank Sinatras datter, Nancy, blevet saboteret groft professionelt og i sit ægteskab, som nu er blevet opløst. Årsagen er Frank Sinatra, hvis forbindelser inden for den amerikanske Mafia, der bl.a. kontrollerer natklubberne landet over, er velkendte.

Elvis Presley holder en del lukkede selskaber i sin strandvilla ved Malibu Beach i Californien. Deltagerne er smukke piger.

Dee-Jays, engelsk popgruppe med succes i Sverige, er vendt tilbage til England for en kortere bemærkning. Deres svenske succes har skaffet dem deres første TV-optræden i „Ready Steady Goes Live.“

The Animals har skiftet pladeselskab og skal nu indspille for Decca. Dog skal deres hidtidige pladeproducer Mackie Most stadig stå for deres pladeindspilninger, men på free-lance basis. Før indspillede gruppen for EMI.

Rygtet vil vide, at Frank Sinatra om kort tid vil blive udnævnt til direktør for Warner Brothers.

Herman fra Hermits siger i et interview, at han håber at kunne blive en bedre skuespiller end Elvis. I Hermans første film „When the Boys meet the Girls“ medvirker i øvrigt også „Woolly Bullys“ Sam the Sham.

Brian Epstein, kendt manager, forærede Tom Parker en shetlands-pony, da deres „navne“ Beatles og Elvis mødtes. Parker gav Epstein et komplet barskab i afskedsgave.

20 mand fra Frelsens Hær i Kolding går i øjeblikket til kursus for at lære at håndtere elektriske guitarer.

Vivi Bak, danskfødt sex-pige og i privatlivet fru Ditmar Schönher, har overtaget Gittes partner Rex Gildo i filmen „Takte Ubermut“.

Ved den amerikanske Forest Hills Music Festival blev der hyuset kraftigt af Bob Dylan, fordi han lod sin anden afdeling bestå af rocknumre.

Elvis Presley synger i sin seneste film „Tickle Me“ en ny indspilning af „I'm Yours“.

Popgrupperne konkurrerer jo rent musikalsk, men Alan Clark fra The Hollies og Perry Ford fra The Ivy League kæmper med hinanden i Judo, hvor begge søger at opnå „det sorte bælte“.

Mick Jagger har udtalt, at han er træt af det evindelige vrøvl om, at han vil starte en solokarriere uden for Stones. Men — han vil dog spille alene i en crazy-film, som han og fotografen David Bailey har fået ideen til.

Washboard Kings, engelsk orkester, spiller pop-jazz fra tyverne. Deres shows er noget usædvanlige. Spiller en af musikerne forkert, hiver de andre ham ud fra scenen og spiller videre uden ham. Deres trommeslager får ved en sindrig anordning sin top-hat til at eksplodere i en regn af flammer og konfetti.

Jazzsangerinden Peggy Lee skal nu indspille en komposition af Ray Davies fra Kinks. Det er „I go to sleep“.

Johnny Prescott, kendt engelsk bokser, har skrevet næste single til The Cheetas, engelsk pige-gruppe.

Rosemarie Frankland, tidligere Miss World og medspiller i Beatles-filmen „A hard days night“ fortsætter sin filmskuespiller-karriere. Hendes næste rolle bliver i „I'll take Sweden“ med Frankie Avalon, amerikansk sangidol.

The Searchers har under deres turné i Holland høstet mægtig succes i både TV og radio. De ses her fotografere ved en pressekonference i lufthavnen.

Greenaway and Cooke, komponister til The Fortunes' debutsucces „You've Got Your Troubles“, debuterer selv på plade med singlen „Laughing Fit To Cry“ under navnet David og Jonathan.

Den canadiske popsanger Terry Black skal i Elvis' næste film spille Elvis' bror.

Neil Sedakas ny single tipper i England til at kunne bringe ham tilbage til Top Ti.

Donovans gode ven og tidligere road-manager Gipsy Dave pladedebuterer med singlen „Hooker Tooker“, tidligere indspillet af Chubby Checker.

17.000 eksemplarer af en Bob Dylan single kom på markedet, før man opdagede, at etikettens titel „Positively 4th Street“, slet ikke svarede til melodien.

Sam The Sham har fået guldplade for 1 million solgte eksemplarer af sin „Woolly Bully“.

The Ivy League, engelsk trio med succes, nægtet arbejdstil-ladelse i USA med den begrundelse, at de ikke var kendte nok.

Peter, Paul and Mary, amerikansk sangtrio med hitliste-succes, har vundet pariserne hjerter. Deres franske debut i Paris' Music Hall fremkaldte anmelder-begejstring ud over alle grænser. Her pjatter de ved en presse-reception i franskmændenes hovedstad.

En 19-årig svensk pop-musiker påkørte en dame i Göteborg, og politiet hævder, at hans lange hår var skyld i manglende udsyn for sangeren.

Yardbirds holdt for nylig en privat selskab for alle, som var „noget“ i Hollywood. Det blev til 600.

Manfred Mann beskyldes for spekulation i sanselighed med teksten til deres seneste hit „If you gotta go, go now“. Sangeren Paul Jones mener dog, at Rolling Stones „Satisfaction“ er værre.

Pretty Things søgte forleden at genopleve de glade beatnikdage, hvor de bl.a. sov ved stranden i Margate, men det gik ikke rigtig. Derefter forsøgte de at sove i deres bil, men efter at Phil May 18 gange havde fået John Stax' støvler i hovedet, opgav de den idé.

Les Braids og Norman Kuhlke, Swinging Blue Jeans, var på ferie på Mallorca og blev der indbudt til at lære tyrefægtning. Det gik glimrende, indtil arenaens leder forelagde dem nogle papirer, hvor de bl.a. skulle skrive under på, at arrangørerne fralagde sig ethvert ansvar for ulykker. Så kom de af sted i en fart.

Kinks er blevet tilbudt at blive sat øverst på listen af medvirkende i et 3-ugers juleshow på Brooklyn Fox Theatre i New York. Forøvrigt skal også Lulu medvirke.

The Birds, engelsk gruppe, hævdes at være langt foran deres amerikanske konkurrenter The Byrds i både spil og sceneoptræden. Birds er i gang med et sagsanlæg mod Byrds for navneligheden.

Donovan følger flere engelske pop-kunstnere. Han vil kun indspille EP- og LP-plader.

Flere af de medvirkende ved The Who koncerten i K.B. Hallen havde den aften engagementer andetsteds, men man løste problemet ved at hente orkestrene rundt omkring i charterfly.

Per Sørensen, Columbia, har skrevet kontrakt med indehaveren af Purple Door Coffee House, Joe Banks.

Thøger Olesen, gennem mange år forfatter af danske pop-tekster, har slået sig på folkesangen og skal bl.a. lave en del tekster til „Caesar“.

Someones har atter indspillet en ny single, denne gang garanterer gruppen for, at der ingen fremmede musikere er med.

BRØDRENE WALKER

The Walker Brothers, som er ved at være mere engelske end englænderne, er ikke ægte brødre trods identiske efternavne.

Gruppen består af *Scott Walker*, 21 år, (basguitarist), *John Walker*, 22 år, (singleguitarist) samt *Gary Walker*, 21 år (trommeslager). De startede med at studere, men kom hurtigt på det rene med, at de ville forsøge sig indenfor musikken.

Den engelske bølge i USA gjorde et stort indtryk på dem. De lod håret gro og rejste tidligt på året 1965 til England for at skabe sig en karriere der, stærkt inspireret af P.J. Proby's succes.

Det lykkedes dem at få foden indenfor. De fik arbejdstilladelse, debuterede på BBC's „Saturday Club“ og deres lykke var gjort.

Det er særdeles kompetente folk, som er gruppens managers, nemlig *Maurice King* og *Barry Clayman*, men Walker Brothers fantastiske sceneoptræden bærer hovedæren for deres succes, som

overalt resulterer i scener, der bringer Stones-koncerter i erindring.

Walker Brothers optræder ikke alene på scenen. De bakkes musikalsk op af gruppen Johnny B. Great and The Quotations.

Deres pladedebut var singlen „Love Here“, som ganske vist opnåede et pænt salg, men ikke betød et afgørende gennembrud for gruppen. Det gjorde derimod deres follow-up „Make it easy on Yourself“, som på rekordtid nåede førstepladsen på den engelske hitliste. Det var første gang en amerikansk gruppe, skabt i det engelske billede, virkeligt havde gjort sig gældende.

Fanreaktionerne ved Walker Brothers optræden rundt i England blev stadigt voldsommere.

Gruppen hævder, at når de optræder i så lurvet tøj, er årsagen simpelt hen den, at de aldrig opnår at have i hvert fald skjorterne på mere end højst 5 minutter af deres show.

„BRØDRENE“ EVERLY

I mere end 8 år har Don og Phil Everly sat sit præg på hitlisterne over det meste af verden. En af grundene hertil er vel nok deres helt personlige sangstil, en stil de faktisk er helt ene om at optræde med.

Talrige har de vocalgrupper været, der har forsøgt at kopiere the Everly Brothers, de fleste uden held, andre i en kortere periode, f.eks. de engelske The Allison's.

Det var i 1957 at den da 18-årige Phil og den 20-årige Don Everly slog igennem med „Bye, bye love“. Det var ikke deres første plade, idet de havde udgivet et par singleplader i country and western stil. Men denne „Bye, bye love“ var anderledes, den havde en god backing, en god rytme og tekst og sidst men ikke mindst, en helt ny vocalsang af the Everly brothers. Denne plade blev simpelthen et hit over det meste af verden og mange plader fulgte i dens kølvand.

I 1959 var de på en større Europafjernsynsturnee og sandelig om ikke også dansk fjernsyn fik fat på disse to friske unge fyre. Af de uendelig få teenageprogrammer, der har været vist i dansk TV, er showet med the Everly brothers et af dem, der stadig vil huskes. TV-show'et var bygget op om Everly Brothers og Andy Williams og er vel nok et af de bedste popfjernsynsshow's der er vist her i landet. (Men der er jo som bekendt heller ikke mange at konkurrere med).

Da Everly Brothers i 1961-62 kom ind som soldat ved US-marinen var man overbevist om, at gruppen nu var

færdig. Men Everlys ville noget helt andet. De skiftede plademærke til Warner Bros. og udsendte „Cathy's clown“ og endnu engang lå denne sangduo nr. 1 på alverdens hitlister.

The Everly Brothers har været fulgt af mange uheld i deres karriere. Uheldige ægteskaber, soldatertjeneste og alvorlige sygdomme. Det sidste skete under en turné i England for et par år siden. Don Everly lå i skilsmisseforhandlinger, populariteten var dalende og de skulle gennem et meget hårdt program. Nerverne var på højkant, mere end nogensinde før, og da de ankom til England, brød Don Everly fuldstændig sammen. I hast blev han ført hjem til USA, mens Phil måtte forsøge at køre turneen igennem som en single. Det var naturligvis svært for Phil Everly, der aldrig havde sunget alene før, men han klarede denne svære prøve ualmindelig fint.

Nu er begge brødrene igen helt raske, ingen problemer mere til at odelægge deres karriere og de er nu atter på vej til tops.

I de sidste par år, er det navnlig en række fremragende LP-pladeindspilninger der har været medvirkende til en stadig stigende popularitet for den berømte duo, men også på singlemarkedet er The Everly Brothers igen ved at vinde frem. På den engelske hitliste, er brødrene i øjeblikket ved at arbejde sig frem med singlepladen „I'll never get over you“ og det skal blive spændende at se om denne plade kan give dem et come-back her i Danmark — De fortjener det. SKJOLDBY

KURT
SKJOLDBY

skriver:

BEATLES

SOM GÆSTER VED FILMOPTAGELSE

To fotomodeller og et filmkamera.
 Hun og han foran Whithall.
 Hun og han foran Buckingham Palace.
 Hun og han på Trafalgar Square.
 Hun og han i Hyde Park.
 Hun og han ved St. James.

Fordi hun hed Pattie Boyd og er George Harrison's girl-friend. Han hedder Cliff Bennett og er sanger i Epstein-orkestret Cliff Bennett and The Rousers.

..... og så fordi de fire Beatles på vej fra træning til grammofonoptagelse pludselig hoppede ud af en taxi og sagde „davs”.

Ikke særlig spændende optagelser til en eller anden reklamefilm for smart efterårstøj. Hvorfor i alverden samlede optagelserne så skarer af nysgerrige?

Pattie er en velkendt fotomodel. Mål: 86—58—94.

Cliff er mindre kendt sanger. Mål: At blive kendt.

SURPREMES I KØBENHAVN

Den amerikanske vokal-pige-gruppe The Supremes, der for tiden besøger Danmark, kom hverken for at give koncerter, se Tivoli eller H.C. Andersens hovedstad. De kom udelukkende for at købe dyre fotografiapparater til billige priser.

The Supremes kom fra Detroit, deres hjemby i USA.

Pigegruppen, der består af Florence Ballard, 22, Diana Ross, 21, og Mary Wilson, 21 år, har meget travlt. I de fire uger The Supremes tilbringer i Detroit, kører de udelukkende i Taxa, selvom de kunne gå lige om hjørnet og købe alle de store biler, de har lyst til, da Ford-, MG-fabrikkerne m. fl. ligger i den store automobilby.

Når The Supremes ligger med en plade på hitlisterne, ved man, at de får en guldplade for det, det vil sige 1 mill. solgte plader, da der er en meget „streng“ censur i pigernes pladeselskab, alle numre bliver underlagt en kvalitetskontrol, og hermed er grammofonselskabet sikker på en succes for pigerne. Vokalgruppens statistik ser således ud: fem succeser — fem guldplader.

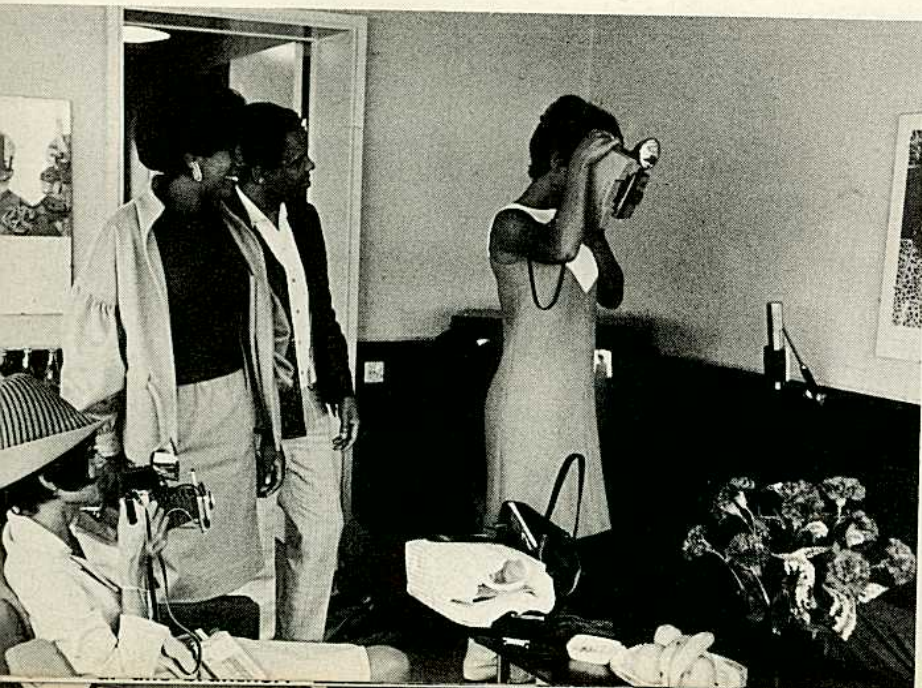
The Supremes tilbragte deres tid i København med at købe bl.a. polaroid kameraer af sidste modeller, der laver billeder i farver på 60 sekunder. Mange undrede sig over det, men det grunder på, at disse apparater koster det dobbelte i USA som i Danmark, selvom de bliver lavet i USA.

Resten af tiden tilbragte de på deres hotelværelser på Royal Hotel, bl.a. sammen med deres manager Barry Gordy fra Tamla Motown og Diana Ross' mor. Besøget varede kun nogle få dage. Pigerne har travlt.

Grammofonselskabet Tamla Motown har fået udgivet nogle „best-sellers“ her i Danmark. „Where Did Our Love Go“, „Stop in The Name of Love“ og „Baby Love“ hører til nogle af disse, som T. M.'s folk, der udelukkende består af negre, har udgivet af de ugifte piger.

„Den er så speciel, den Detroit-sound, at den ikke er nem at forklare“, svarer Mary til Beats medarbejder, på et af de mange spørgsmål, som han stillede under deres alt for korte besøg i Danmark.

KEITH RICHARD

-den fredløse
Stone...

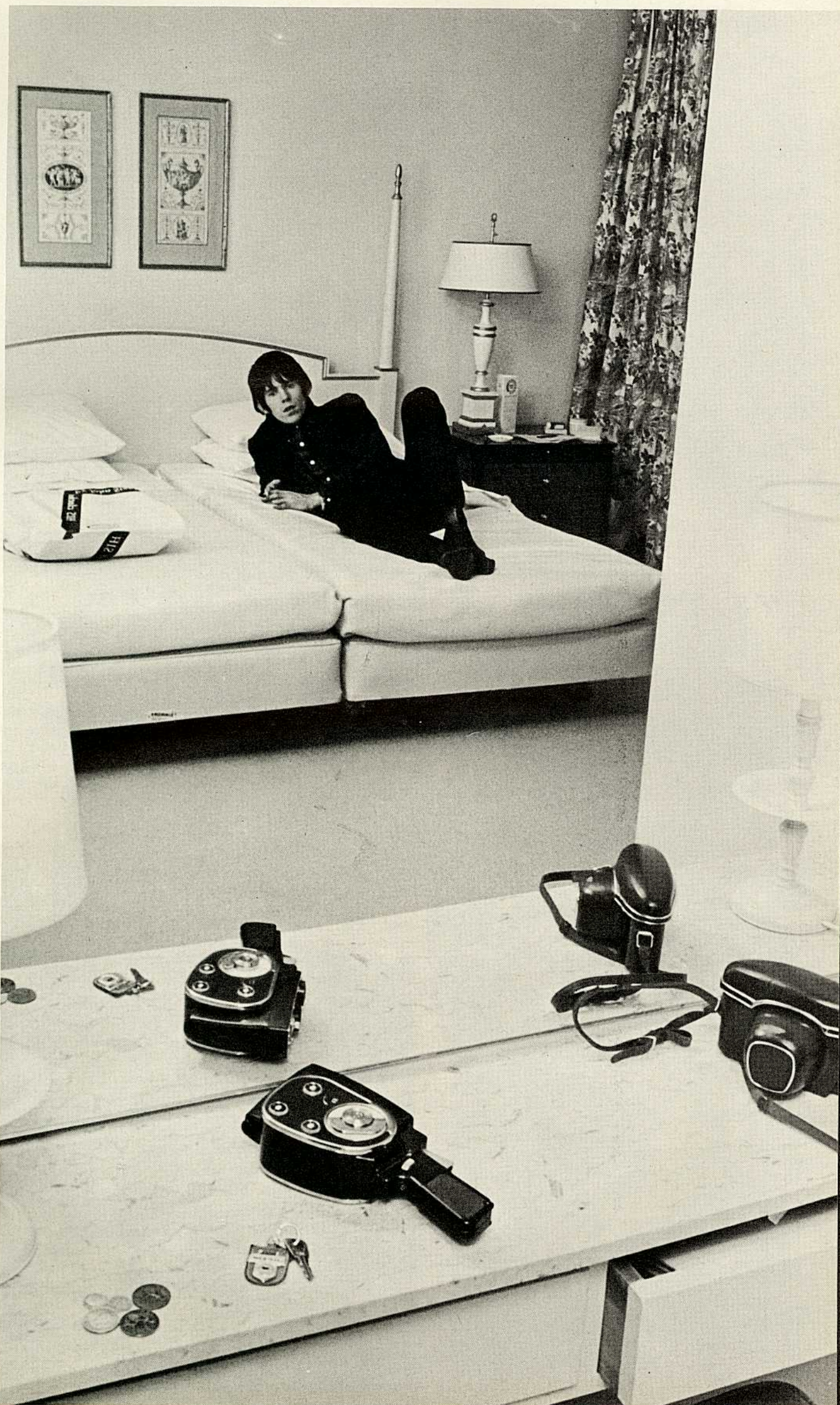
Keith Richard er i dag (hvor Rolling Stones er blevet en anelse borgerlige) den eneste, som rigtigt svarer til gruppens navn. En „rolling stone“ er nemlig en „vagabond“. Og det er Keith stadig – selv om lader og vejgrøfter er byttet om med luksussuiter i eksklusive verdenshoteller.

Da vi besøgte Keith, havde han netop lejet sig ind i Hilton-Hotellets øverste – og allerdyreste – suite til 800 kr. om dagen.

Man skal derfor ikke lægge alt for meget i billederne fra Keiths „hjem“. Suiten er ikke nødvendigvis lige hans smag, men den ligger næppe langt fra, hvad Keith kunne tænke sig at indrette. I hvert fald, fortalte han, at han syntes, han havde det pragtfuldt.

Det eneste i suiten, som er hans eget, er hans guitar, hans pladespiller, hans tøj (og det er løbset nok til at passe ind i Hilton-rammen) samt sine mange æsker med dele til modelfly, som Keith bruger hvert leddigt minut til at samle og male.

Når Keith Richard har valgt at bo på Hilton, skyldes det udsigten. Fra sin suite på 23. etage har han et pragtfuldt vue over Hyde Park.

"LUKSUS-VAGABONDEN"

Hilton-direktøren, som ellers er vant til lidt af hvert med hensyn til fyrsters, kongers, filmstjerner og så videres bagage, måbøde ligefrem, da Keith Richard rykkede ind.

Noget tilsvarende havde end ikke Marlene Dietrich kunnet opvise. 32 tasker og kufferter blev kørt op på 23. etage. Så meget tøj har Keith, at det fornemme Hilton-hotel for en gangs skyld måtte indrømme, at der ikke var

skabsplads nok i suiten. I det ene hjørne af soveværelset står derfor et ekstra klædeskab.

Keith er tøj-tosset. Selv hans skjorter er skrædersyet, og for folk med under mg i regning er det håbløst at tælle hans habitter.

Da vi blev meldt hos „luksus-vagabonden“, bar han mørkeblå benklæder, brungrøn sportskjorte og lysebrun ruskindsjakke, som af en eller anden besynderlig grund får et rødligt skær, når lyset falder på en bestemt måde.

En af Keith Richards hobbies er modelfly. En anden er fotografering. (En hobby han deler med Brian Jones). Af praktiske grunde foretrækker Keith imidlertid små „spion-kameraer“, som ikke fylder i lommerne, siger han, og tilføjer med et svedent grin: „... og som giver meget skæggere billeder“.

Keith er kendt over hele England som en rød hund for sit hysteri. Hiltons elegante tjenerne gik heller ikke ram forbi, da Keith ringede på home-service-knappen og afleverede en generalskideballe p. g. a. den serverede the, som Keith fandt for kold.

Vi andre var lige ved at få kogt tungen.

Næste gang:

HJEMME HOS

**BILL
WYMAN**

TROMME-BOKSER

Han har fået mere spalteplads i alverdens aviser end The Beatles.

Dog aldrig tidligere på musiksiderne.

Hans navn har været syv-spaltet på forsiderne, og inde i bladene, fra New York til Dien Bien Phu, har hans billede figureret tusinder af gange.

Hans navn er JOE LOUIS.

Han var verdensmester i professionel sværvægtsboksning fra 1937 til 1948. Han nåede aldrig at blive besejret. I 1948 trak han sig bare tilbage til privatlivet og overlod til andre at kæmpe om titler.

Han havde håbet på at kunne nyde privat-

livets fred. Men deri tog han alvorligt fejl. Det amerikanske skattevæsen havde en regning til ham for en bokseindtægt på 10.000.000 kr., indtjent gennem 18 år. Siden tilbagetrækningen har hans hverdag været en jernhård kamp — hårdere end nogen fight i ringen — for at få lov at beholde bare så meget, at han kunne opretholde livet.

Den kamp tabte han og skattevæsenet vandt. I dag er han lige så ludfattig som den dag, han blev født til verden for 51 år siden.

Derfor er han i dag gået ind i showbranchens bitter-søde liv. Hans venner har hjulpet ham til en bestyrerstilling i en natklub i Newcastle, England.

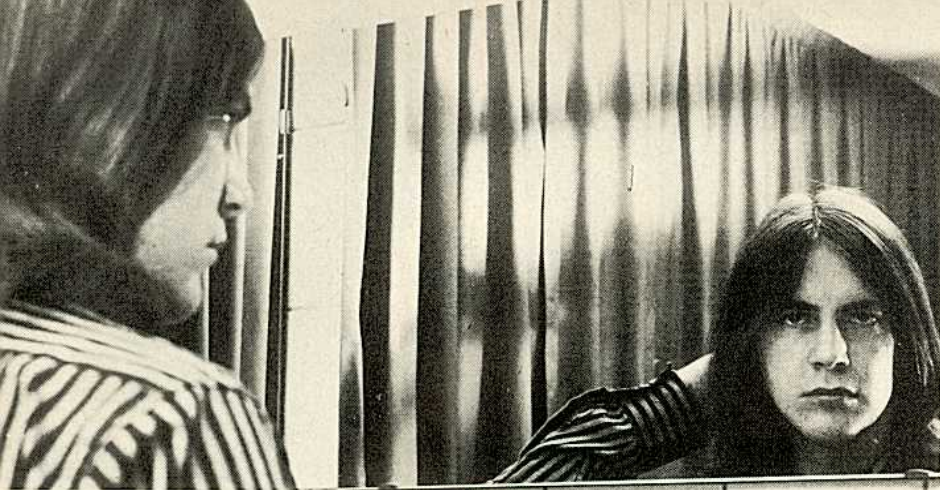
Den hedder „La Dolce Vita”, Det søde Liv. Her håndterer han hver aften trommerne. Og mikrofonen. I den sidste synger den forhen så frygtede knock-out'er sangen om „The Passing Strangers”.

Han er selv en fremmed på gennemrejse. På gennemrejse fra successen til den totale glemsel.

— Bitter?, siger han. Det har jeg slet ikke råd til.

Øverst bokser Joe Louis til trommerne i natklubben „Det søde liv”. Nederst ses to — ikke helt tilfældige — tilhørere, som forleden net aflagde natklubben et besøg for at lytte til deres forgængers sange: den tidligere verdensmester i sværvægtsboksning Floyd Patterson og (th) den nuværende „skrighalsen” Cassius Clay (Mohammed Ali kalder han sig nu), der ikke synes at høre til de mest opmærksomme lyttere.

Phil May, sanger, er „De kønne Planters“ mest fremtrædende medlem. Herover sætter han frisuren før koncerten. De tre billeder herunder viser ham i sceneaktion. Nederst til højre er gruppen afslappet – efter koncerterne.

FRÆKKE PHIL

— Sådan holder jeg publikum i min hule hånd, fortæller Phil May, sanger i årets frækkeste R. and B.-gruppe The Pretty Things.

og jeg for 3 år siden var sammen om at starte Rolling Stones, var det, fordi vi dels afskyede de parfumeduftende bedstemor-skal-også-kunne-li'-mig-sangere, dels fordi vi samtidig afskyede de puritanske, intellektuelle snobber ...

kendetegner alle single-guitarister, jeg kender ...

— Sig mig, hvorfor har I ikke fået lige så stor kommerciel succes som Stones. Du er da f.eks. en lige så god sanger som Jagger, Phil.

— Takker, takker. Ikke til at svare på. Det er tilfældighederne, der spiller ind. Den rigtige melodi, det rigtige tidspunkt osv. Måske fordi vi aldrig har givet os i kast med en melodi, som var oplagt hit. Vores repertoire er alt det, Stones kun spiller på LP-plader ...

Vi var efterhånden nået til bestemmelsesstedet. Ostemadderne og bajeren hører privatlivet til. Måske lige en ting, før vi lader tæppet gå for: Hvordan de er, sådan udenfor scenen? Hva' skal man sige?

Ganske almindelige, intelligente, hyggelige og ikke spor krukede. Ret beset de sødeste og mest ligefremme beat-stjerner, jeg har været ude for. De er faktisk en lille smule generte begge to.

CARSTEN GROLIN

skriver:

Klokken var 1 lørdag nat. Phil May, Dick Taylor og jeg fulgtes ad fra ballade-koncerten i KB Hallen. Det var afskyeligt koldt, og det varede længe, før nogen talte.

Phil var den første, der tæede op, den første, der snakkede efter den skuffelse, aftenens afbrudte koncert var blevet.

— De idioter, der ødelagde koncerten. Dick samtykkede med et grynt.

— Er I bange for lidt begejstring, spurgte jeg.

— Bla, mand, sagde Phil. Begejstring? Næ, den er en del af hele tingen. Vi er vant til at få en spand fans i hovedet, når vi optræder ...

— Men vi er også vant til, at udprægede bøller bliver behandlet hurtigt og effektivt ...

— Kan I ikke være ligeglade, I får jeres penge alligevel.

— Jeg troede ikke, du var så dum, sagde Dick.

— Det var nu heller ikke sådan ment — — det var bare for at få jer i gang med at fortælle...

— Godt ord igen, lød det fra Phil på bagsædet. Men det betyder virkelig noget for os. Vi er ikke bare spillende robotter. Man bygger en kæmpe-mæssig forventning, spænding op før en koncert, og får man ikke lov at spille færdig, bliver den siddende ...

— Man føler, at man kun har gjort sit arbejde halvt, siger Dick ...

Tavshed en tid, Phil og Dick kigger ud på den klare oktobernat.

Så siger Phil:

— Jeg plejer ellers at have enorm kontakt med publikum. Jeg plejer at kunne dæmpe dem ned, når det er nødvendigt. Man går ind på scenen og lugter, hvordan stemningen er — og så giver man den alt, hvad man har i sig — lige til grænsen.

— Quite frankly, siger Dick, så er det Phil og mig, der står for musikken. De andre er dygtige musikere, men uselvstændige. Vi får ideerne, laver arrangementerne og bestemmer repertoire.

— Hvem er de store forbilleder?

— Arrh, de samme, som er forbilledet for alle andre R. and B.-grupper, Bo Diddley og de folk, svarer Phil — vi er naturligvis også gale med Bob Dylan — Donovan er sågu en af vore bedste venner, men det har jo ikke rigtig noget med musikken at gøre. Det er mere et spørgsmål om, at vi er enige med dem på en masse punkter — politisk og menneskeligt ...

— Det er jo det skæge ved popbranchen i dag, siger Dick, at den er blevet anti-borgerlig og politisk bevidst. Da Brian Jones, Keith Richard

Det er sært at træde ind i en kendt gruppe som en komplet ukendt sanger og så alligevel være kendt ved navn fra første dag.

— Dags, Carter, sagde publikum.

Sådan var det for sangeren Eddie Carter (Nielsen) at træde ind i gruppen, der i sin tid vandt titlen „Danmarks Rolling Stones“.

Og fra den dag svarede gruppen for første gang til sit navn: Joe E. Carter's Group.

Da gruppen i sin tid meldte sig til konkurrencen i Tivolis koncertsal i København, mente de, at et „anderledes“ navn var nødvendigt for at have en chance. Daværende sanger Poul Erik Beldal, var personlig ven af Eddie Carter. Han fandt på at bruge vennens navn.

Da gruppen nogle måneder senere stod uden sanger, fordi Poul Erik Beldal ikke havde kunnet stå for nervepresset, var sagen på spidsen. Joe E. Carter's Group skulle optræde samme aften. De havde nul sanger. Nu var gode råd dyre.

Men Eddie gjorde sig ikke kostbar. Efter fire timers træning stod han for første gang på scenen som sanger i et kendt orkester og skulle leve op til et navn.

CARTER *ka' li'* CARTERS

— Jeg var nervøs som bare pokker, fortæller Eddie Carter. For det første, fordi jeg ikke var sikker i gruppens numre. Jeg havde ganske vist sunget et halvt år i en lille gruppe, men det var noget siden. Jeg var ude af træning. For det andet, fordi Joe E. Carter's Group havde et navn at leve op til. Folk ventede mere af os, end af et tilfældigt orkester.

Men det gik — og jeg syntes endda det gik godt. De næste aftener trænede vi som vilde.

I dag vil jeg lade andre sige, hvordan det går.

Det kan vi på redaktionen fortælle: Eddie Carter har givet Joe E. Carter's Group et vældigt skub fremad. De er blevet endnu bedre. De samler publikum overalt, og der er næsten overalt vild jubel, både når de går på scenen, og når de har sluttet numrene. Joe E. Carter's Group har nået en topplads.

— Hvilket publikum foretrækker du, Eddie?

— Dem, der kommer for at høre os, og som klapper, hvis de synes, vi er gode, og hysser, når de synes, vi laver noget mindre godt. Så kan man finde ud af, hvad man laver godt og skidt.

Det værste jeg ved er sløve aber, som bare sidder og glør, hvad enten vi gør det ene eller det andet.

BREV FRA

Kære fans i Danmark!

Jeg har lovet at skrive og fortælle jer lidt om den tid, der er gået, siden vi optrådte i Danmark sidst.

Tak, for øvrigt, for jeres gode opførelse i Odense og København. Det var dejligt, at der ikke blev ballade lige som første gang, vi besøgte Danmark. Nu er der da håb om, at vi kan komme tilbage endnu nogle gange.

Jeg har for øvrigt været i Danmark hele to gange siden vore koncerter. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg har fundet en dansk pige, som jeg er meget glad for. Jeg boede hos hendes forældre begge gange. De er mægtig søde mod mig, så jeg har haft et par dejlige ferier i København, mens de tre andre Kinks slappede af hjemme i England.

Jeg skal for resten lige fortælle om de problemer, vi havde efter koncerterne i Danmark. Vi rejste fra København til Island, hvor vi skulle spille to aftener senere. Da vi stod i lufthavnen i Kastrup, savnede vi Mick Avory.

Der gik bud her og der, men alt var forgæves. Vi måtte rejse uden ham. Udenlandske blade lavede en masse ståhej ud af det. Sikke noget pjat. Der stod i de engelske og amerikanske blade, at „Mick Avory nu ikke læn-

gere spiller med The Kinks”, „Blev Mick kidnappet i København?” og lignende vrøvl.

Selvfølgelig var vi nervøse for, hvad der kunne være hændt Mick.

Nervøsiteten forsvandt i Reykjavik. For hvem stod der? Lige midt i lufthavnen, da vi landede? Selvfølgelig Mick. Han var kommet med en forkert maskine. Men den må have været hurtigere end vores. I alt fald: Mick var der.

Og han er stadig med.

Sidst har vi været på en vældig tur til Vesttyskland. Det var succes-succes. Inden længe stikker vi af til Australien på turne.

Så snart vi er hjemme derfra, kommer jeg i hvert fald tilbage til København. Jeg er blevet Danmark-fan. Samt altså fan af en dejlig, dansk pige, som hedder Susanne.

Hilsen fra Kinks

Pete Quaife.

DENSON Desert Boots

Overlæder i let, blødt, smidigt ruskind og såler af ren natur-crepe-gummi. Til al slags vejr, til sport og spadserebrug.

Kr. 68,-

Troelstrup

MI 9285 - Vester Voldgade 5

Husk venligst: MANDAG åbner vi først kl. 12

The Black Beat Fan-club of Denmark.
Peter Friis.
Arnestedet 7, 3.
Vanløse.

The Black Beat Fan-club of Sweden.
v./ Gittan Auinger.
Docentgatan 9D.
Malmö S.
Sverige.

The Bootjacks Fan-club.
v./Margit Leitzberg.
Rødvig Allé 11.
Hvidovre.

Ann-Margret Fan-club.
Helena Guillotte.
Paternostervägen 36.
Johanneshov 2
Sverige.

D.R.S.'s Fan-club.
Postbox 33.
Vordingborg.

The Official Donovan Fan-club.
Røllighedsvej 26, st.
København V.

The Official Animals Fan-club of Denmark.
Johan Kellersvej 35.
København S.V.

Fab Fan-club.
Johan Kellersvej 35.
København S.V.

France Gall Fan-club.
Dagsgade 4B
København S.

The Official Kinks Fan-club of Denmark.
Johan Kellersvej 35.
København S.V.

Mascots 4-Ever Fan-club.
Grundtvigt Allé 145.
Esbjerg.

The Official P.J. Proby Fan-club of Scandinavia.
Johan Kellersvej 35.
København S.V.

The P.J. Proby Fan-club.
Klingseyvej 39.
Vanløse.

The Rolling Stones Fan-club.
Johan Kellersvej 35.
København S.V.

The Shout Boys Fan-club.
Annebergvej 105.
Ålborg.

West Coast Beat Club.
v./ Jørgen Kristiansen.
Grundtvigs Allé 145.
Esbjerg.

The Official Yardbirds Fan-club of Scandinavia.
Grønnehoj 31.
Vanløse.

VIV PRINCE SLÅET NED I KØBENHAVN

Ralph Ellis fra The Swinging Blue Jeans er politiets vidne overfor den voldsmand, som for få dage slog The Pretty Things' trommeslager Viv Prince til jorden på en gade i København og bagefter mishandlede den liggende mand på det groveste. Billedet herover viser Viv Prince umiddelbart efter den første lægebehandling.

Tidligt på morgenen var han blevet overfaldet og slået ned i gården til Hotel Nordland i København, hvor han har boet siden lørdag, da gruppen spillede i KB Hallen.

Viv Prince har mange venner i Danmark fra sin tid som trommeslager i det odenseanske jazzorkester Kardinalerne, og han var blevet her for at besøge dem. Da Montmartre lukkede, inviterede Viv et par venner med til hotellet. Jeg gik ind i receptionen for at hente et par øl med ud i gårdhaven, fortæller Viv Prince, idet det ikke er tilladt at tage gæster ind efter 11. Imidlertid sad der en herre i baren, som tidligere havde bundet mig på ærmet, at han ejede hotellet.

— Han inviterede os alle tre på en drink sammen med sig selv og sine to damer, hvilket vi naturligvis tog imod. Efter et par genstande blev han højroset og provokerende, snakkede bl. a. om at smide os ud, og fortalte

mig, at jeg var en tøsedreng med det lange hår.

— Jeg sagde til ham: — Du taler for højt, du vækker gæsterne, lad os gå udenfor og snakke videre.

— Det gjorde vi så. Lige da vi kom ud ad døren, slog han mig — og slog og slog og slog. Jeg gik i jorden, halvt bevidstløs, og husker kun, at han slog videre. Lidt efter vågnede jeg op i en ambulance.

Den engelske musiker Ralph Ellis fra The Swinging Blue Jeans, der også bor på Hotel Nordland, vågnede ved Viv Princes skrig om hjælp og så fra sit vindue manden, repræsentant Børge Brandt, slå Viv Prince, som lå på jorden, fire gange.

Viv Prince blev omgående kørt til hospitalet, og managerfirmaet SBA foranledigede op på formiddagen, at politiet optog rapport. Viv Prince skulle have nået 9,50-maskinen til London. Om aftenen skulle han have spillet i Derbyshire. Dette og fire andre af gruppens engagementer har måttet aflyses. Pretty Things får et honorar på 10.000 kr. pr. dag, som Børge Brandt, der siges at være amatørbokser, vil blive afkrævet ved en domstol.

Club Liverpool House, Køge.
På grund af lokalemangel holder vi en pause med vore arrangementer til søndag den 21. november. Vi fra bestyrelsens side håber, at vore mange medlemmer møder talstærkt som altid.

Village Pop Club, Gørlose.
Det næste arrangement for klubbens 1800 medlemmer afholdes i Gørlose forsamlingshus lørdag den 30/10 kl. 20—1: Matadorerne.

Vi tilråder medlemmerne at komme i god tid. Ny medlemmer på klubbens telefonnummer (03) 272738 mellem 17—18.

Popklubben HONDA.
Så kom der endelig gang i Saxkøbings ungdom, og det endda ved eget initiativ. Det har længe fra det unge pøglade publikum været hvasket i krogene vedrørende starten af en lokal popklub, og selvfølgelig kom pressen først med et indlæg, der fortalte de unge i Saxkøbing, at de var sløve og en flok analfabeter. Det måtte selvfølgelig ikke være tilfældet, og så kom der skred i sagerne. Popklubben er nu så langt fremme, at man inden ret længe kan afholde den stiftende generalforsamling med efterfølgende popbal, hvor orkesteret The Thunderbirds, som placerede sig på andenpladsen i konkurrencen om det populæreste orkester øst for Storebælt, vil underholde.

Den ny klub er allerede navngivet og skal ledes under navnet: popklubben HONDA.

i Ophavsmændene til klubben er 19-årige Jan Hansen samt den 16-årige handelslærling Erik Christiansen, og klubbens foreløbige adresse er: Popklubben Honda, Jan Hansen, c/o Vagns Herremagasin, Torvegade, Saxkøbing. Medlemstegning sker i øjeblikket samme sted, og de 2 nævnte håber på god tilslutning og byder alle velkommen i popklubben.

POPPEDRENGENE,
Helsingør Popklub.
Hermed fremsendes vort fulde program for oktober kvartal 1965: Alle arrangementer afholdes i Helsingør Industriforening, Stengade, Helsingør. Søndag 7/11: 15—18,30: Peter Belli and Sir Henry — søndag 14/11: 15—18,30: The Defenders — lørdag 20/11: 10—01: Beefeaters and The Cheetas — søndag 28/11: 15—18,30: Joe E. Carters Group — søndag 5/12: 15—18,30: The Lions — søndag 12/12: 15—18,30: The Defenders. Endvidere har vi 21/11: 15—18,30: Sir Henry.

Holte Star Club.
Ja, så popper vi igen efter en længere pause, og vort første arrangement havde vi den 16. oktober, hvor The Beethovens spillede for første gang i Holte Hallen efter deres udnævnelse til Danmarks Beatles, og der var stor genynsglæde blandt medlemmerne. Lørdag den 30. oktober kommer The Blackpooles igen, vel mødt.

POP i TOP

The Defenders
Peter Belli
et Les Rivals
The Beefeaters
Joe E. Carter's
Group
The Hitmakers
Someones
The Lions
Kenny and the
Stringers

The Beethovens
The Blackpooles
Melvis
and his Gentlemen
The Bristols
The Donkeys

Den engelske sanger
JOHNNY DEE
and the
Dee-Troit Sounds

Papa Bues
Viking Jazzband
Birthe Wilke
3 Danes
Jette Ziegler
Dario Campeotto
Matty Peters

Folkemusik:
„Cæsar“
Cy og Maia

Alle disse førende
orkestre og solister

ENGAGERES KUN HOS:

sba
SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY

Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.

Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:

PUBLIC CENTER

Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 1144*

POP i TOP

Midt i en

POPTID

VED TORBEN HOYER

Sonny og Cher – protest-pop.

PROTEST-POP — dér har vi ordet, et nyt begreb slået fast i den mangesidede pop-branche. Til de, der „protesterer“ gennem pop hører blandt andre **BOB DYLAN**, **P. F. SLOAN**, **BUFFY SAINTE MARIE**, **JOAN BAEZ**, **DONOVAN**, **SONNY** og **CHER** og **BARRY MC GUIRE**. I og for sig også **JOHN LENNON**...

Vi har allerede snakket en del om **BARRY MC GUIRE**. I mellemtiden er der sket det, at hans „Eve Of Destruction“ har rejst en voldsom diskussion. Blandt hans mange „ankla-

gere“ står bl. a. **MICK JAGGER** forrest. Mick har intet imod protest-pop, men han mener, Barry har valgt **P. F. SLOAN**'s sang om „ødelæggelsens aften“ (den har forøvrigt nu fået en svar-plade, der hedder „skabelsens gry“) af rent kommercielle grunde, og ikke protesterer ud fra ædle motiver. Man skal helst nu og da, lige som **BAEZ** og **DYLAN** bevise sine ædle motiver ved at sige nej tak til 50.000 Dollars for en eller anden optræden og i stedet gå i protesttog mod atombomben eller som **Donovan** og **Baez** fornyliggjorde det i London, krigen i Vietnam. Hvad enten Barry's demonstration er ægte eller ikke, pladen har nu topet i USA, England og Sverige...

„Ødelæggelses“ komponisten **SLOAN** lader sig nu også selv høre i en sang om en skrækkelig pige, der ikke kan gøre for det — p.g.a. dårlig opdragelse, „The Sins Of A Family“ er titlen og ligeledes kan man nu høre komponistinden til **Donovan**'s universelle soldat, **BUFFY SAINTE MARIE**, med melodien in question, „Universal Soldier“.

SONNY og **CHER**, på mig virker de med deres groteske scenefremtræden som poppens **Roland Petit** — **Zizi Jeanmaire**, protesterer i stenalder-skind-veste som det unge par, der svigtet af forældre og alting bare har hinandn. **JOHN LENNON**, der kan imponere selv **BT**'s „Side 4“ til offentliggørelse af hans tidlige børnehavearbejder („In His Own Write“) protesterer i et langt, langt videre perspektiv end 98 pct. af hans publikum aner det, bl. a. i den Dylan tilegnede „HEY — You'd Got To Hide Your Love Away“.

CLIFF RICHARD er i færd med at indspille en komposition af **MICK JAGGER** og **KEITH RICHARD**. **MICK** figurerer med en usædvanlig partner på bagsiden af sidste nummer af „Rave“ — **FRANCOISE HARDY**, ingen kommentarer hvorfor. Hun er klædt i toradet jakkesæt (!) og beatles-støvler.

YOUR FAVORITE STATION 208 meter mellembølge, **Radio Luxemburg** har installeret ny sender, en af de kraftigste i Europa, hvilket betyder forbedret modtagersignal. En ny Gallup undersøgelse har vist, at alene i Storbritanien og Irland lytter 37 millioner mennesker hver uge til **The Station Of The Stars** — hvor mange, der er udenfor er, er håbløst at regne ud...

Forsteningen omkring **STONES** er ved at briste. Da de fornylig spillede på en måneds turne i England, præsenterede de et nyt look. De var forandret til smilende og glædestones — istedet for de gamle mutte og apatiske. De spillede bedre — og kritikken advarede dem „alvorligt“ imod at få tække blandt de voksne!

Der er nogle, der har det lettere end andre i den her branche. Mange må kæmpe i årevis for at nå toppen, og måske når de den aldrig alligevel — men se nu **THE SMALL FACES**. 10. skriver ti, uger efter, de dannede gruppen, gik de ind på top 20 i England med „Whatcha Gonna Do About It“, flittigt reklameret of af **Sonny** og **Cher**. Navnet har de fået af deres fans — fordi de er nogle små fyre med små ansigter — så let er det!

Den 22. oktober vendte **GENE PITNEY** tilbage til England for en måneds turné sammen med **PETER** og **GORDON**, **ROCKIN' BERRIES**, **MIKE COTTON SOUND**, **LULU** — **LUVERS** og **THE QUIET FIVE**.

O.K. det var alt for nu — vi hør's!

IDOL

1	ELVIS PRESLEY 301	B
2	BEATLES 162	A
3	THE KINKS 81	R
4	CLIFF RICHARD 72	O
5	THE ROLLING STONES 54	M
6	THE BEEFEATERS 42	E
7	PETER BELL & LES RIVALS 29	T
8	THE LOLLIPOPS 19	E
9	THE DEFENDERS 17	R
10	JOE CARTERS GROUP 12	!

TIDENS * TOP- TEKST

„SEE MY FRIENDS“

Indsunget af The Kinks

See my friends
See my friends
playing cross the river
See my friends
See my friends
playing cross the river
She is gone
She is gone
and now there's no one there
'cept my friends
playing cross the river
She just went
She just went
went across the river
Now she's gone
Now she's gone
wish that I'd gone with her
She is gone
She is gone
and now there's no one there
'cept my friends
playing cross the river
She is gone and now there's no one else totake her place
She is gone and now there's no one else around
'cept my friends
playing cross the river
See my friends
See my friends
playing cross the river
See my friends
See my friends
playing cross the river.

Body - Building

HELT kursus incl. HÅNDVÆGTE

kr. 3485

Som sendt fra himlen til alle mænd, der vil se godt ud!

Den nye hurtigmetode forvandler Dem til en rigtig **Mr. Universe!** Ingen medicinske præparater..

System »**Muscle-Power**« bygger på det eneste princip, som utallige undersøgelser og forsøg har bevist er den eneste metode som effektivt opbygger legemet.

Princippet bruges i **Amerika** som den eneste **anerkendte** form for træning og **Body-Building**.

Enestående tilbud: Med dette kursus følger et sæt håndvægte! System »**Muscle-Power**« giver synlige resultater fra dag til dag!

DANSK-SPROGET KURSUS!

Til: Commercial Institute, Frederiksborg-gade 23, København K.

Send mig venligst pr. efterkrav et **HELT** kursus, system **Power** med **håndvægte** til i alt kr. 34,85 + porto.

Navn

Adr.

By 29.-10.-65

DANMARKS ÆLDSTE POP-TROMME- SLAGER ER FRA FÆRØERNE

Mon ikke TINGVI RESTORF er Danmarks ældste pop-trommeslager? Tingvi er 40 år og slår trommerne i „The Faeroe Boys”. Gruppens adresse: Thorshavn, Færøerne.

Nyheden om Tingvi Restorf skyldes et brev fra Åse A. Madsen, Trøndergøta 63, Thorshavn. Hun skriver: Hej Beat. Først tak for det gode blad, som jeg og mine veninder er meget glade for. Men hvorfor kan I ikke sætte et billede af et færøsk orkester i BEAT? Jeg tager mig den frihed at sende et billede af det bedste orkester, vi har her på Færøerne. De hedder „The Faeroe Boys”.

Jeg vil også spørge, om vi ikke kan få noget at vide om Eddie Cochran. Jeg synes, han er en af de bedste sangere, vi endnu har haft.

PS: Til dem, der var med på BEAT-rejsen til rivieraen, kan jeg fortælle, at Åse Madsen (ikke mig, men min veninde), som var med, ligger på sygehuset heroppe med brækket arm. Hun brækkede den få dage efter, at hun var kommet hjem. Skriv til hende. Hun keder sig.

Venlig hilsen Åse A. Madsen.

The Faeroe Boys, som ses til højre, består af Robert Mc Birnie, 21 år (sanger), Atli Hansen, 21 år (single), Bjarni Skábum, 21 år (rytme), Kari Mouritsen, 21 år (bas), Tummas Nielsen, 19 (orgel) og så altså Danmarks ældste pop-trommeslager Tingvi Restorf, som netop har rundet de 40.

beat's * BREVKLUB

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub”.

Jørgen Tvede, Assensvej 52, Ringe, Fyn. 17 år. Idoler: Elvis Presley, Peter Belli. Brevveksling med pige 17—18 år fra Jylland.

Gurli Hansen, Østergade, Felsted, Sønderjylland. Idoler: Stones. Brevveksling om alt med ung mand 14—16 år.

Svend Lauth, Grønhøj pr. Frederiks. Idoler: Stones, Beatles og andre engelske grupper. Brevveksling med pige i samme alder.

Jette A. Nielsen, Tåstrup pr. Feldballe, Djursland. 14 år. Idoler: The Beatles, The Lollipops, Stones, Peter Belli. Brevveksling med dreng om alt.

Poul Erik Fillerup, Farisgård, Faris pr. Sommersted. 17 år. Idoler: Beatles, Stones, Peter Belli. Brevveksling med pige 15—17 år.

Gunvor Rasmussen, Neptunsvej 21, Sædding pr. Esbjerg. 14 år. Idoler: Elvis Presley. Ønsker brevveksling med dreng på samme alder. Foto.

Helge Lunau Hansen, Donsvej, Vester Nebel Jyll. 16 1/2 år. Idoler: Elvis, Roy Orbison. Brevveksling med pige på samme alder.

Kathe Lemming, Stentoftevej 23, Hvidovre. 13 år. Idoler: Stones. Brevveksling med dreng 13 år, gerne langhåret.

Gitte Rosenø, Strandvejen 181, Hellerup. 14 år. Idoler: Kinks, Beatles, Dylan. Brevveksling om alt.

Jette Larsen, Solporten 20, Vridsløselille pr. Taastrup. 14 1/2 år. Idoler: Stones, Animals, Them. Ønsker brevveksling med dreng 15—16 år, helst fra Sjælland.

Helene Vestergård Andersen, Bjørnevej, Hust Vestjylland. 15 1/2 år. Idoler: The Beatles, The Rolling Stones. Brevveksling med dreng (langhåret) 16 år.

Ida B. Hjerensen, Skovvej 9, Bogense, Fyn. 16 år. Idoler: Beatles, Matadorerne og mange andre. Brevveksling med ung mand 16—18 år, gerne fra Fyn.

Kurt Jensen, Niløse pr. Dianalund. 19 år. Ønsker brevveksling med pige 18—19 år. Fra samme egn ell. Bornholm. (Helst foto).

Jørgen Tvede, Assensvej 52, Ringe, Fyn. 17 år. Idoler: Elvis Presley, Peter Belli. Brevveksling med pige på 17—18 år fra Jylland.

Inger Kragh Sørensen, Hørslevbole pr. Skovby, Østjylland. 13 år. Idoler: Kinks, Stones. Brevveksling med dreng på 13 år. Gerne fra København ell. Sjælland.

Lene Westh, c/o Jallo, Vinkelhuse 53, Kastруп. 16 år. Idoler: Kinks, Stones, Beatles m. fl. Brevveksling om alt. Både piger og drenge (helst foto).

Peter Havlykke, Espegårdsvej 22b, Bagsværd. 15 år, langhåret. Idoler: Beatles, Kinks. Brevveksling med jævnaldrende pige.

Wiljam Knudsen, Søby pr. Skellebjerg. 16 år. Brevveksling om alt med pige på 16—17 år fra Slagelse ell. omegn. (Helst foto).

Allan Christensen, Niløse pr. Dianalund. 13 1/2 år. Interesser: Pigtråd og sport. Brevveksling med pige 13—14 år. Helst fra samme egn. (Foto)

Bent Larsen, Båringvad, Nr. Aaby, Fyn. 14 år. Idoler: Elvis, Beatles. Brevveksling med pige på samme alder.

Per E. Andersen, Møllen, Ølsted pr. Ølsted. 18 år. Idoler: Stones, Beatles, Herman Hermits og Hep Stars. Brevveksling med pige på samme alder (lyshåret).

Hanne Petersen, Egernvej 9, Vejle. 1 år. Idoler: Kinks, Stones, Beatles. Brevveksling med dreng på 17—18 år.

Jette Sykler, Hovedgaden 56, Søllested, Lolland. 16 1/2 år. Idoler: Cliff, Beatles m. fl. Brevveksling med dreng på samme alder.

DEAR BEAT

First of all I must thank you for printing some news about Polish groups, which you have from me. When I saw it, it was a great surprise for me. If you want, I can write more about Polish groups, please let me know.

Now I send you the new Polish list:

Nr. 1 Help (The Beatles). Nr. 2 Satisfaction (The Rolling Stones). Nr. 3 „I love you Babe” (Sonny and Cher). Nr. 4 Mr. Tambourine Man (The Byrds). Nr. 5 „We Gotta get out of this place” (The Animals).

This month The Animals will come to Poland, but unfortunately not to Warszawa. This Sunday Cliff Richard will come to Poland with The Shadows. They will be here 2 days only.

Joanna Dnowska
Warszawa 95
elt. Mtodnicka 9
Polen.

Dear Joanna,

We wish to thank you for all the informations about polish groups and the chart positions and would very much like to receive more.

We're proud of the fact that you like BEAT so much in spite of your inability to read it.

KÆRE BEAT

Hvorfor så mange billeder af danske grupper i Beat? F. eks. i nr. 14 var der de grimme dyr til The Lions, Someones, de aber, Peter Belli og mange andre dumme danske grupper. Hvis der er nogle, der ønsker danske grupper, kan de jo bare købe HIT, der er jo ikke andet i.
Cliff fan

Der er ikke altid lighedstegn mellem danske og dumme, når det gælder grupper, og vi vil i det hele taget foretrække, at folk køber „Beat” i stedet for „Hit”.

KÆRE BEAT

Hvad hedder den gruppe, der er på TV i filmen „Jeg — en kvinde”?

Stones fans

Gruppen er The Blackpoles, som rent lydligt debuterede i filmen „Passer passer piger”.

KÆRE ALLE JER

INDE PÅ BEAT

Hold op, hvor er I pragtfulde. Jeg kan brandgodt li' jeres gåpåmod, jeres friskhed og jeres drønsikre overbevisning om jeres ubetingede berettigelse. Jeres ubestrideligt selvglade billeder tiltaler mig enormt. I har de mest vidunderlige meninger om alting og er søreme ikke bange for at udbasunere dem for alle vinde. Stoffet er godt, alt i bladet er det helt rigtige. I bringer lige tilpas af alting. Ingen kritik til jer, kun roser.

Jeg har holdt bladet lige fra nr. 1, og det fortryder jeg ialtfald ikke, for som I selv siger: „Vi er Danmarks bedste popblad”. Alt, hvad sunde unge mennesker interesserer sig for, er samlet på 32 vellugtende sider, hå, men I kan vist ikke ta' mere ros, så tror I da bare, at I er helt ufejlbarlige, men skidedejlige er I nu.

Kærlig hilsen fra „FNYP”
(— Pseudonym, hvis I fandt på at sætte brevet i, men til daglig er jeg:
Susanne Hunø,
NørreHovgård, Tureby).

Kære Susanne. Vi citerer K.K. Steincke: Vi er ikke halvt så selvglade, som alle andre ville være i vort sted.

KÆRE BEAT

Vil du ikke nok give mig adressen på nogle af de steder, hvor man kan få poptekster?
Per Linnemann, Ramme

Du skal henvende dig til et af de store musikforlag som f. eks. Imudico eller Dacapo.

KÆRE BEAT

Vil I ikke nok give mig adressen på en Beatles Fan-club, og lad være med at henvise til gamle numre af Beat?

Beatles fan

Sågerne, skriv til Official Beatles Fan Club of Denmark, Box 100, Kgs. Lyngby.

Moderne ungdom

går i tøj fra Tøjhuset

Vi har alle nyhederne, f. eks. ovenstående smarte terylene habit i hanefjedsmønster med skrå lommer, fløjskrave, opslag på ærmerne o. s. v. 368.-

318.-

Samme habit m. sjalskrave i elegante blå changerende farve

248.-

Maverick skjorter

m. blondebryst eller helt plisseret forstykke, fineste snehvid transair nylon (sort bindesøjle medfølger).

3985

Sailor bukser

- lette, smarte benklæder med bred fodvidde, lav livhøjde og sadelmagerstikninger - alle modifarver

29.- 39.-

Luksuskvalitet i sort, 69,85

Sailor jakker

I marineblå holmensklæde med rødtern, foer - 2-radet med udvendige lommer og stiklommer

98.-

Imit. skindjakker

som tegn. — ikke til at skelne fra ægte skind — i den bløde, sorte kvalitet, der aldrig går af mode og er uopsidelig. Snittet og pasformen er helt rigtigt, og vi sælger dem for kun

69,85

Imit. skindjakker

I smart fac, uden revers, 3985 kun størr. 48 tilbage

Provinsord. eksp. pr. eftkr. Fredag åbent til kl. 20

Tøjhuset^s

HERREMAGASINER

Fælledvej 16 - Nora 6419 - Fredensgade 13
Blågårds Plads 23 - hj. af Slotsq. - Nora 8955

THE HEP STARS

- den svenske POP-sensation, har sat sig på ikke mindre end 3 af de 10 plader, der er på toplisterne.

CADILLAC
MASHED POTATOES

FARMER JOHN
DONNA

A TRIBUTE TO BUDDY HOLLY
BIRD DOG

SUMMERTIME BLUES
IF YOU NEED ME

KANA KAPILA
I GOT A WOMAN

Plademærket er OLGA.

BEAT har aldrig været bange for at tage problemer op, som ingen andre har vovet at binde an med. Det gør vi nu igen. I næste nummer af BEAT, som udkommer fredag 12. november, tager vi et af ungdommens evigt stående problemer op til seriøs behandling: Sexualvejledning.

Den højt anerkendte læge og professor ved Århus Universitet J. FABRICIUS-MØLLER og den dygtige forfatterinde EVA HEMMER-HANSEN har indvilget i at redigere en fast side i BEAT om dette vigtige emne.

Vi ved, at skolerne — trods forpligtelser i skoleloven — går uden om emnet som katten om den varme grød. Vi ved, at de fleste forældre mere eller mindre bevidst gør det samme.

Sexualvejledning i BEAT

Skønt sexualvejledning er et af de spørgsmål, som optager vi unge allermost. Vi får dagligt breve med sexualspørgsmål. Hidtil har vi ikke haft mulighed for at hjælpe læserne med råd og dåd. Det får vi nu, og det er vi de to Århus-folk meget taknemmelige for.

Foruden en løbende artikelserie om emnet, vil J. Fabricius-Møller og Eva Hemmer-Hansen hver

gang redigere en brevkasse, hvori læsernes spørgsmål om disse dele besvares. Spørgsmål til denne rubrik indsendes til BEAT. Kuverten mærkes „Sexualvejledning“, og indsenderne må gerne skrive anonymt.

Foruden denne side indeholder BEAT som sædvanlig 32 sider festligt popstof for kr. 2,25.

Skriv til...

*Gunilla Thoru
Beat
Gasværksvej 10A
Kbh. V.*

DEN SANDE KÆRLIGHED

Jeg elsker slagter-Hans fra Someones. Vil du ikke fortælle mig, om han er forlovet, og om han bor samme sted, som da han gik i skole?

Den forhåbningsfulde

Jeg har fået oplyst, at din slagterkærlighed stadig bor i barndommens gade. Ang. forlovelsen vil han først oplyse dig om det, når han ser dig, han er hjemme mellem 2 nat og 8 morgen.

Kære Gunilla

Første gang jeg så dig var i Løkken, hvor du optrådte med Les Rivals. For det første vil jeg gerne vide, hvorfor du altid kiggede på min ven og mig, da du sang „Sweet Nothing“? For det andet, er dit hår farvet? For det tredje, er de billeder af dig og Sir Henry taget i en foto box, hvor man får 5 billeder for 2 kroner? For det fjerde, kommer alle breve til dig i BEAT?

P. J. fan

1. Oversat „Sweet Nothing“.
2. Nej!
3. Kun 4!
4. Se selv.

De håbefulde

HA HA HA

Er det altid meningen, at du og Sir Henry skal være så morsomme? P. S. Ordentligt svar udbedes.

Grethe

Når man får 2 ud af 10 breve, som ikke er „gas“, er det lidt svært at finde ud af, hvilke der skal være morsomme og hvilke, der ikke skal være det.

SPROGVANSKELIGHEDER

Please can you help me? What can I do when I think that I am in love with someone, but I can't tell him, because I am too shy to say it to him? He is 18 years old and I am 16 years old. Much love from Miss M.G.T.

Hvem i Someones?

VILDSKAB

Vi er to piger, som er helt vilde med Tommy og Carsten fra Sir Henrys orkester. Tror du ikke, de vil hoppe op og falde ned på det?

Jo, men bare de nu ikke brækker et ben.

Skriv til...

*Sir Henry
Beat
Gasværksvej 10A
Kbh. V.*

„KÆRE JOHN“

Jeg er vildt forelsket i John fra The Telstars. Hvordan kommer jeg i forbindelse med ham? Hvor spiller de? K (B), 18 år

Send dit brev til BEAT, så skal vi videreekspedere det. De spiller minsandten mange forskellige steder.

DOBBELTGÆNGER?

Kørte du med linie 9 d. 17. 8. kl. ca. 16? Hvis ikke, så kan jeg fortælle dig, at jeg er blevet varm på din dobbeltgænger.

Connie

Det gjorde jeg, og jeg så dig godt, du er sød.

UNGDOM

Da BEAT lige var begyndt at komme, skrev I de første numre således: BEAT er et blad, der laves af unge, for unge. I al hemmelighed: Er ham redaktøren ung? Jeg mener selvfølgelig Erik Haaest.

Kirsten Floustrup

Han er ikke så gammel, som han selv går og krukker med, men heller ikke så ung, som han gerne vil have viskal tro.

DANS

Min veninde og jeg er blevet uenige. Kan to piger danse sammen inde i Hit House. Jeg siger nej, men veninde ja. Hvad synes du? De to på 15

Det kan man da godt, men er det ikke sjovere at danse med en dreng?

BILLEDER

Vi er to piger, der gerne vil vide, om billederne i Beat er vaskeægte.

Bibs og Glory

Javist er de vaskeægte, men de kryber.

KÆRLIGHED

Det var kærlighed ved første blik. Mon du ikke følte, som jeg gjorde? Hvordan kan jeg komme i kontakt med dig. Kan du ikke foreslå et sted, vi kan mødes? Din for evigt Ann

Jo.

LÆBESTIFT

Vi er meget nysgerrige og vil derfor gerne vide om Mick Jagger har læbestift på i BEAT nr. 13. Lions-fans

Han har lige spist rød sodavands-is.

SIR HENRY OG
GUNILLA THORN

beat

beat

Følg
konkurrencen:
Bliv
filmstar
for en dag!

THE
PRETTY THINGS

